

EİDERHA AVCILARI OKULU

11

DİKKAT! BÜYÜCÜ İŞ BAŞINDA

KATE McMULLAN

8 yaş
ve
üstü

EJDERHA AVCILARI OKULU 11

DİKKAT! BÜYÜCÜ İŞ BAŞINDA

Hiç ejderha olmanın nasıl bir şey olduğunu düşündünüz mü? Bir büyücü büyüsünü ciddi şekilde yanlış yaptığında, Wiglaf ve arkadaşları Angus ile Eric bunun nasıl bir şey olduğunu öğrenirler. Elbette ki büyü'nün etkisi geçene kadar okula geri dönemezler. Bu yüzden üç kafadar, sonraki birkaç günlerini Ejderha Avareler Okulu'nda geçirmek zorunda kalırlar; burası, yaramaz ejderhalara ders veren bir okuldur.

“Buradaki genç kahraman Harry Potter’in pekâlâ erkek kardeşi olabilir.” – *Mary Pope Osborne*. ‘Sihirli Ağaç Evi’ dizisinin yazarı.

Bu kitapları keşfettiğimizde oğlum birinci sınıftaydı. Şimdi ikinci sınıfta ve bu kitaplar tam ona göre. Harry Potter ve Hobbit havasında, ama onlar kadar karmaşık olmadığı için okurken kurguyu yitirmiyor. Komik ve macera dolu.

Robert Cookson, b

Dünyada 25 milyon ço
bu diziyi okuyor.

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Ejderha Avcıları Okulu Dizisi - 11

ISBN: 975-999-127-6

DİKKATİ BÜYÜCÜ İŞ BAŞINDA / Kate McMullan

Özgün adı: *Danger! Wizard at Work*

© Kate McMullan, 2004

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri

Resimler: Bill Basso

Kapak & iç tasarım: Bilgin Budun

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul

Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2006

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Binbirdirek Mah. Suterazisi Sok. No: 4/2

34122 Sultanahmet / İstanbul

Tel. : 0212 638 62 63-64 / 516 70 60

Faks: 0212 638 62 65

E-mail: info@beyazbalina.com.tr

EİDERHA AVCILARI OKULU 11

DİKKAT! BÜYÜCÜ İŞ BAŞINDA

Kate McMullan

Çevirmen: Dem.No:
Selim Yeniçeri

1. BÖLÜM

“Kalkın bakalım, ejderha avcıları!” diye bağırdı EAO'nun aşçısı Tava.

Wiglaf bir gözünü açtı. Henüz hava aydınlanmamıştı. Tekrar kapadı. Rüya görmüş olmalıydı.

“Kalkın dedim! Bugün EAO'da güzel bir gün!” Tava çorba kepçesiyle bir tencereye vurdu. TANG! TANG! TANG!

Wiglaf ayağa fırladı; bütün 1. Sınıf öğrencileriyle birlikte. Hepsi ayağa kalkana kadar Tava'nın vurmaya devam edeceğini biliyorlardı.

“Kahvaltıda ne var, Tava?” diye sordu Angus, Tava'ya seslenerek.

“Yumurta ve salam, çocuklar,” dedi Tava. “Hem de yiyebildiğiniz kadar yiyin.”

Yumurta ve salam mı? Wiglaf buna inanmıyordu. Tava onlara asla yılanbalığı omletinden başka bir şey vermezdi.

“Yılanbalığı yumurtası mı, Tava?” diye sordu Erica, Tava’ya seslenerek. Aslında Erica bir prensesti ama sadece erkek öğrencileri kabul eden EAO’ya kabul edilebilmek için erkek kılığına girmişti. Çocuklar arasında onun bu sırrını bir tek Wiglaf ve Angus biliyordu.

“Hayır,” dedi Tava. “Gerçek yumurtalar. Onları bu sabah dolapta buldum.”

“HEEEY! Yaşasın!” diye bağırdı 1. Sınıf öğrencileri.

“Sıranın en başında ben olacağım!” dedi Angus, EAO tünüğini üzerine geçirirken.

“İkinci benim,” dedi Erica, kapıya koşarken. “Acele et, Wigi. Gidelim!”

Wiglaf hemen giyindi. Üç arkadaş diğer EAO öğrencileriyle birlikte kantine doğru yola koyuldular.

Müdürün odasının önünden geçerlerken, Mordred başını dışarı uzattı.

“Bu gürültü de ne?!” diye bağırdı. Mordred, Angus’a şüpheyle baktı. “Yavaş ol bakalım, yeğen Angus! Seninle konuşmam gerek.”

“Amca... hayır!” dedi Angus, nefes nefese. “Kant... ine... git... mem... gerek!”

“Hemen!” diye gürlledi Mordred, onu yakalarken. “Eric ve Wiglaf, siz de. Bu, üç çocuğa göre bir iş.”

Wiglaf iç çekti. Mordred’in işleri hep tatsız olurdu; özellikle de Wiglaf için. EAO müdürü bütün öğrenciler arasında hep Wiglaf’ı seçerdi. Bunun nedeni yaşının daha küçük olması mıydı? Saçlarının havuç rengi olması mıydı? Aslında Mordred en çok onu seviyor olmalıydı, çünkü Wiglaf iki ejderha öldürmüştü; birinin adı Gorzil idi ve diğeri de Gorzil’in daha sonra intikam almaya gelen annesiydi. Doğru, Wiglaf ikisini de şans eseri öldürmüştü. Bilerek hiçbir canlıyı öldüremezdi zaten. Hatta Angus ve kendisi

**Kesiş
Heri'nin
Anında
Altın™
Simya
Seti**

bir bebek ejderhayı “evlat” edinmişlerdi. Ona Kurtçuk diyorlardı ve kütüphanede, müdürün gözünden uzakta saklıyorlardı.

“Ah, Mordred, efendim!” dedi Erica. “Sizi kahvaltıdan sonra görmeye gelsek olmaz mı?”

“En güzel lütfenlerden, üstünde koca bir tomar altın olanlardan?” diye yalvardı Angus.

“Kahvaltıyı kaçırmak sizi öldürmez,” dedi Mordred, üç öğrenci ofise girerlerken. “İşte, Açıgözlülük dergisinin en son sayısına bakın.” Elinde tuttuğu parşömenleri yüzlerine doğru salladı ve sonra üçünün de rahatça okuyabilmesi için açtı.

ÖZEL KAMPANYA – SADECE BU HAFTA İÇİN!

Keşif Heri'nin Anında Altın™

Simya Seti

Değersiz ev eşyalarını her biri servet değerinde ALTINDAN yapılmış ev eşyalarına çevirdiğine GARANTİ verimiz!

BEDAVA Anında Altın™

Simya Seti'nizi hemen bugün alın!

Eve götürüp bir hafta süreyle deneyin.

Eğer tam anlamıyla memnun olmazsanız, hiç soru sorulmadan, hiçbir bedel ödemedenden Anında Altın™ Simya Seti'ni iade edebilirsiniz.

“Keşiş Heri – kendisi kötü kokabilir ama fiyatları değil!”

Keşiş Heri'nin Kulübesi'ni bulmak için burnunuzu izleyin; Kara Orman, Hiçbir-yer Bataklığı'nın güneyi

Wiglaf ve evcil domuzu Papatya, EAO'ya gelirken Hiçbiryer Bataklığı'ndan geçmişlerdi. İşte orada, Büyücü Bataklığı'nda şaşkın büyücü Zelnok ile tanışmışlardı. Zelnok, Papatya'ya bir büyü yaparak konuşmasını sağlamıştı. Papatya artık konuşabiliyordu; ama sadece domuz Latincesi dilinde.

“O seti bugün istiyorum!” dedi Mordred. “Bir hafta içinde bütün bir şatoyu altına çe-

virebilirim. Sonra seti iade ederim ve tek kuruş bile ödemem gerekmez. Ah, bu kaçırılmayacak kadar güzel bir fırsat.”

“Annem hep der ki eğer bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa, muhtemelen gerçek değildir,” dedi Angus.

“Annen ne bilir ki?” diye gürlledi Mordred. “Üçünüz hemen Keşiş Heri’ye gideceksiniz. Çabuk! Bana Anında Altın Simya Seti’ni getirin!”

“Hiçbiryer Bataklığı buradan bir gün uzaklıkta, efendim,” dedi Wiglaf. “Geceyi korkunç Kara Orman’da geçirmek zorunda kalacağız.”

“Bana ne?” dedi Mordred. “Gidin haydi!”

“Peki, Mordred Amca,” dedi Angus. “Kahvaltıdan hemen sonra. Bu sabah yumurta ve salam var.”

“Ne yediğiniz umurumda bile değil!” diye bağırdı Mordred. “Sadece gidin! Sadece...” EAO müdürü bir an duraksadı. “Kral Ken’in pantolonu adına!” diye bağırdı, me-

nekşe rengi patlak gözleri korkuyla açılarak. “Tava öğrencilere benim yumurta ve salamlarımı mı veriyor? Onlar benim!”

Mordred ofisinden koşarak çıkarken, kırmızı cüppesinin eteği yerde sürünüyordu. “Ah, eğer o aşçı öğrencilere benim yumurta ve salamlarımı pişiriyorsa, onu mengeneye sokacağım!” Mordred döndü ve Wiglaf, Angus ve Erica’ya öfkeyle baktı. Üçü de ofisin kapısının önünde dikiliyorlardı. “Siz ne bekliyorsunuz?” diye bağırdı. “Bana Anında Altın Simya Seti’ mi getirin dedim! Yarın burada olmanızı istiyorum, yoksa sizi de menegeneye sokarım! Gidin çabuk, gidin!”

Üçü koridorda koşarak uzaklaştılar.

“Çooooook açım!” dedi Angus, 1. Sınıf yemekhanesine geldiklerinde.

“Senin gizli yerinde hep yiyeceklerin vardır,” dedi Wiglaf.

Angus, Wiglaf’a bir bakış attı. Angus, EAO’da annesinin kendisine gönderdiği zengin yiyecek kutularıyla tanınırdı. Onları

kimseyle paylaşmazdı. Ama Şimdi koca bir torbaya jöleli fasulye, örümcek çikolata ve lokum dolduruyordu.

Üçü birlikte yolculuk için gereken azıcık eşyalarını topladılar. Mordred'in ofisinin içinden müdürün hıçkırıkları duyuluyordu: "Ah, yumurtalarım... salamlarım... hepsini çocuklara vermiş!..."

Şatonun avlusundan çıkmadan önce, çocuklar kütüphaneye uğramaya karar verdiler. Wiglaf, Kurtçuk'un yeterince yemi olduğundan emin olmak istiyordu. Küçük ejderhaya kendileri yokken uslu durmasını söyledi. Sonra sevgili domuzuna veda etmek için kümese uğradılar.

Papatya onların Kara Orman'a gittiklerini duyduğunda, çok endişelendi. "İkkatli-day lun-oyay!"

"Dikkatli oluruz, Papatya," diye söz verdi Wiglaf.

Bütün sabah, üç arkadaş yürümeye devam ettiler. Bataklık Nehri'ni sağ tarafları-

na almışlardı. Gündüz olmasına rağmen, Kara Orman kapkaranlıktı. Baykuşlar ötüyordu. Yarasalar çığlık atıyordu. Sonra, ormanın diğer seslerinin arasında, Wiglaf hafif bir hırıltı duydu.

Hırıltı giderek güçleniyordu.

“Bir şey duyuyor musunuz?” diye sordu Wiglaf.

“S-sanırım ev-evet,” dedi Erica. Sesi her zamanki kadar cesur çıkmıyordu.

Hırıltının arkasından korkunç, tüyler ürperten bir kükreme duyuldu.

Wiglaf, Angus ve Erica, bir çığlık atarak oldukları yerde donup kaldılar. Korkuyla birbirlerine sokuldular.

“Vahşi bir hayvan!” dedi Angus. “Yandık! Bittik biz! Öldük!”

2. BÖLÜM

“**K**urbağalar ve kurbağacıklar!” diye bağırdı birisi.

Wiglaf bu sesi tanıyordu. “Zelnok?” diye seslendi. “Sen misin?”

Boğum boğum bir ağacın dallarının tepesinde, sivri uçlu bir şapkanın altında beyaz sakallı bir yüz ortaya çıktı.

“Olabilir,” dedi. “Bilmek isteyen kim?”

“Wiglaf,” dedi Wiglaf.

“Yine mi sen?!” diye bağırdı Zelnok. Büyücü aşağı doğru süzülerek EAO öğrencilerinin yanına geldi. Yıldızlarla süslü cüppesi rüzgârda salınıyordu. “Kükreyişim nasıldı?”

“Güçlü,” dedi Erica.

“Korkutucu,” dedi Angus.

“Ah, güzel.” Zelnok gülümsedi. “Kükremek bir büyücünün ruhu için çok iyidir. Kendimizi güçlü hissettirir.” Yüzü asıldı. “Biraz fazladan güce de ihtiyacım var. Biraz zor durumdayım.” Yerde kayarak önlerinde durdu ve dengesini kaybetmemek için kollarını salladı.

Büyücü pek iyi görünmüyordu. Wiglaf adamın gözlerinin altında koyu renk halkalar olduğunu gördü; sanki haftalardır uyumamış gibiydi.

“Zelnok, sorun nedir?” diye sordu Wiglaf.

Zelnok iç çekti. “Ah, küçük bir büyü ters gitti. Zaman içinde düzeltemeyeceğim bir şey değil. Ve gerçekten ama gerçekten güçlü bir büyü bozucu büyüye ihtiyacım olacak.”

“Ters giden büyü neydi, büyücü?” diye sordu Erica.

“Yine Gençleş büyüsü,” dedi Zelnok. “Zizmor asırlardır bu büyü üzerinde çalışı-

yordu. Geçen gece kulesinde etrafa saçılmış notlarını gördüm. Biraz düzeltmeler yapmaya başladım. Ziz geldiğinde, tamam, belki büyüyü onun üzerinde denememeliydim, ama onu etkilemek istemiştim. O benim ustam.” Zelnok başını iki yana salladı. “şimdi büyüyü bozacak bir büyü yapmam gerekiyor. En zor bylerden biri! Ama eğer yapmazsam – hem de en çabuk şekilde – Büyücüler Komitesi asama el koyacak!”

Sıkıntılı büyücüye bakınca Wiglaf zld. Wiglaf onu çağırdığı her seferinde Zelnok elinden geleni yapmıştı.

“Bir büyüye ihtiyacımız var, Zelnok,” dedi Wiglaf. “Eminim bize yardım edebilirsin.”

Erica onu dirseğiyle drtt. “Wigi!” diye fısıldadı. “Dalga geçiyor olmalısın. Zelnok’tan bir büyü, ihtiyacımız olan en son şey.”

“Keşiş Heri’nin Kulübesi’ne gitmemiz gerekiyor,” dedi Wiglaf.

“Nerede olduğunu biliyor musunuz, büyücü?” diye sordu Angus.

“Herkes bilmiyor mu zaten?” Zelnok bir şey kötü, gerçekten kötü kokuyormuş gibi burnunu tuttu.

“Hiçbiryer Bataklığı’nın güneyinde olduğunu biliyoruz,” dedi Wiglaf. “Ama bütün bildiğimiz de bundan ibaret.”

“Büyüye ihtiyacınız yok.” Zelnok iç çekti. “Yön tarifine ihtiyacınız var. Güneye gidin. Hiçbiryer Bataklığı’ndan geçerseniz, yolculuğunuz bir gün sürer. Ama hızlı kumlara dikkat edin; timsahlara da. Yılın bu zamanında çok aç olurlar.”

Wiglaf korkuyla yutkundu. “Timsahlar mı?”

Zelnok başıyla onayladı. “Eğer bataklık-tan canlı çıkarsanız, iki yolun birleştiği yere doğru güneye yürüyün. Kavşak Kocakarı-sı’na rastlayacaksınız. Eğer kafası bozursa, yolculuğunuz bitti demektir. Ama onu aşmayı başarılırsanız, sola dönün, mezarlığı ge-

çin – içinden geçmenizi tavsiye etmem – ve sonunda Gizemli Işık Kulesi'ne geleceksiniz. Oradan sağa dönün...”

“Büyücü, dur!” diye bağırdı Angus. “Lütfen! Bize bir oraya çabuk git büyüsü yapamaz mısınız? Yapabilirsin, değil mi?”

“Cadıların sigilleri var mıdır?” diye sordu büyücü.

“Ah, yap haydi!” dedi Angus. “Geceyi Kara Orman'da geçirmek istemiyorum.”

Erica kollarını kavuşturdu. “Gerek yok. Oraya kendimiz de gidebiliriz.”

“Gidin o zaman,” dedi Zelnok. “Ah, yolu izleyin. Orada daha az sayıda zehirli ısırın kaplumbağa vardır.”

Erica iç çekti. “Kazandın, büyücü. Büyünü yap. Ama işe yarasa iyi olur.”

“Endişelenmeyin!” dedi büyücü. “Bunu seveceksiniz.” Zelnok büyücü cüppesinin kollarını sıvadı. “Bu büyüyü gördükten sonra bir dahaki Büyücüler Komitesi toplantısında konuşma yapmam için yalvara-

caklar. Gözlerinizi kapayın, çocuklar. Gi-
diyoruz.”

Wiglaf gözlerini kapadı. Zelnok'un şarkı
söylediğini duydu:

*“Sineklerin var
Arıların var
Kaşındırıcı küçük pirelerin bile var
Artık senin de var
Kanat manat git de bir tur at!”*

Zelnok şarkı söylerken, Wiglaf kürek ke-
miklerinin genişlediğini hissetti. Bir yırtıl-
ma sesi duydu. Acaba sorun EAO tünüğü
miydi? Başının döndüğünü hissetti.

Zelnok şarkıya devam etti:

*“Ördeklerin var
Tavukların var
Komik küçük penguenlerin bile var
Artık senin de var
Kanat manat git de bir tur at!”*

Wiglaf'ın sırtından kanatlar çıkıyordu! Bundan kesinlikle emindi. Bir gözünü araladı ve Zelnok'un şarkıya devam ederken dönüp durduğunu gördü:

*“Mağaralarındaki vampir yarasaların var
Pullu ejderhaların var
Kanatlar, bebek, senin de var
Ah, Zelnok ne yapsın!”*

“Büyücü!” diye bağırdı Angus. “Dur!” Aniden Wiglaf bütün dünyanın karardığını ve dönmeye başladığını hissetti. Midesi bulanıyordu. Bütün vücudu giderek büyüyordu. CAAARRRTTT! Sanki derisinin dışına doğru patlıyormuş gibi hissetti. Boyunu da uzamaya başlamıştı. Dişleri sivrilerek uzadı. Gözleri şişen balonlar gibiydi. Sırtında büyüyen şey neydi? Başu iyice dönmeye başladı. Wiglaf bir boşluğa doğru düştüğünü hissediyordu.

Sonra aniden her şey sakinleşti.

Wiglaf gözlerini açtı. Omzunun üzerinden sırtına baktı. Evet, kanatları çıkmıştı. Ama tüylü küçük kuşkanatları da değildi. Dev, gümüş rengi, pullu kanatlardı.

“Angus?” diye seslendi Wiglaf. “Erica?”
Cevap gelmedi.

Wiglaf etrafına bakındı. Her şey bulanık görünüyordu. Angus ve Erica'yı gördüğünü sandı ama hayır. Bunlar arkadaşları değildi. Gözlerini tekrar kırıştırdı. Şimdi az önce Angus ve Erica'nın durduğu yerde iki ejderha görüyordu!

3. BÖLÜM

Wiglaf ejderhalara şaşkınlıkla baktı. Biri gümüş rengiydi. Diğeri maviydi. O kadar büyük sayılmazlardı.

Wiglaf kollarına baktı. Yeşil. Pullu. Elleri yeşil ve pulluydu! Pençeleri vardı!

“Ahhh!” diye bağırdı. “Ejderha olduk!”

Zelnok güldü. “Tamam, tamam. Ama en azından kanatlarınız oldu, değil mi? Kanatlarınız sizi istediğiniz yere götürür; hem de çabucak! Keşiş Heri’nin Kulübesi’ne kadar uçabilmeniz için size ejderha kanatları vermek istedim. Sanırım büyüm sandığımdan biraz daha güçlü oldu.” Omuz silkti.

“Bizi eski halimize döndür,” dedi Erica.

“Bunun için büyü bozma büyüğü gerekir,” dedi Zelnok. “Ah, tabii, bütün şarkıyı tersten söyleyebilirim. Bu işe yarar. Ama şaşırma olasılığım çok yüksek. O zaman neye dönüşeceğinizi kim bilebilir? Hayır, ben büyü bozma büyüğü hazırlayana kadar ejderha olarak kalmanız en iyisi.”

“Bu ne zaman olacak?” diye sordu Wiglaf.

Zelnok düşünceli görünüyordu. “Bir yılı bulmaz.”

“Bir yıl mı?” diye bağırdı üç ejderha.

“Belki daha çabuk,” dedi Zelnok. “Ya da büyü kendi kendine bozulabilir. Kim bilir? Ben bilmiyorum. Kuleme dönsem iyi olur. Biraz kurbağa dönüştüreğim. Biraz fare dönüştüreğim. O tür şeyler. Bakalım neler bulabileceğim. Geri dönerim. Bay baaaay!”

Aniden mavi bir duman belirdi ve büyücü dumanın içinde gözden kayboldu.

Gümüş renkli ejderha, Wiglaf’a öfkeyle baktı.

“Bunun benim hatam olduğunu düşünüyorsun, değil mi?” diye sordu Wiglaf.

Erica ince kollarını kavuşturdu ve hiçbir şey söylemedi.

Bu arada Angus da kendini inceliyordu. “Hey, mavi olduğumu ve büyük beyaz bir göbeğim olduğunu biliyorum. Peki yüzüm neye benziyor?”

Wiglaf konuyu değiştirme fırsatı bulduğu için memnundu. “Sivri dişlerle dolu bir ağız var,” dedi Angus’a. “Uzun bir burun. Ortası sarı olan mavi gözlerin var. Ve başının üzerinde iki küçük beyaz boynuz.”

“Peki ya ben?” diye sordu Erica.

“Yüzün parlak gümüş rengi; tüm vücudun gibi,” dedi Wiglaf. “Yeşil gözlerin, burunun üzerinde kıvrık bir boynuzun ve bir boynuz da başının tepesinde var.”

“Harika,” dedi Erica.

“Peki ya ben?” diye sordu Wiglaf.

“Yüzün yeşil,” dedi Angus. “Gözlerin sarı ve ortasında siyah üçgenler var. Başının

üzerinde parlak kırmızı bir ibik sallanıyor. Hey, yanıp sönmeye başladı!”

Wiglaf gülümsedi. Anlaşılan çok iyi görünen bir ejderha olmuştu. Keşke Kurtçuk burada olup onun bu halini görebilseydi. “En azından artık Keşiş Heri'nin Kulübesi'ne uçup Anında Altın Seti'ni alabiliriz,” dedi.

“Sizce gerçekten uçabilir miyiz?” diye sordu Angus.

“Öğrenmenin tek yolu var,” dedi Erica.

Wiglaf, var olduğunu bile bilmediği kaslarını kullanarak kanatlarını çırptı. Angus ve Erica da aynı şeyi yaptılar. Kanat çırpmaya başladılar ve...

Evet, yükseliyorlardı.

Wiglaf tam havada dengesini bulmaya çalışırken gümüş rengi bir şey yanından hızla geçti. Bu Erica mıydı? Görmek için döndü. Büyük hata! Dengesini kaybetti ve düşmeye başladı. Kanatlarını daha hızlı çırptı. Yukarısı neresiydi? Bilemiyordu. Çalıkların arasına şiddetle düştü.

“Ahh!” diye haykırdı. İbiğini hissetti. Kırılmadığını umuyordu.

Bir gürültü daha duydu. Başını kaldırıp baktığında, Erica'nın o boğum boğum ağacın tepesinde tünemiş olduğunu gördü.

“Hey! Baksanıza!” diye seslendi Angus.

Wiglaf parlak mavi ejderhanın başlarının üzerinde kolayca daireler çizdiğini gördü.

“Uçmak harika bir şey!” diye seslendi Angus. “Bayıldım!”

Angus yere indi. Erica ve Wiglaf'a nasıl yaptığını gösterdi. Çok geçmeden üçü birlikte Kara Orman'ın üzerinde uçuyorlardı. Havada süzölmek ne harika bir duyguydu! Kurtçuk'un kütüphaneden sıvışıp EAO'nun çevresinde uçmasına şaşmamak gerekirdi. Wiglaf'ı endişelendiren sadece tek şey vardı.

“Ya biz havadayken büyüünün etkisi geçerse?” diye seslendi diğerlerine.

“Doğru bir düşünce,” dedi Erica. “Ola bildiğince hızlı bir şekilde Keşiş Heri'nin

Kulübesi'ne uçalım o halde." Aşağıdaki araziyi taradı. "Sanırım şuradan gideceğiz. Beni izleyin!"

Gümüş rengi ejderha öne geçti ve üçü birlikte uçmaya devam ettiler. Gökyüzünde dolunay vardı. Tepelerin ve küçük köylerle beneklenmiş vadilerin üzerinden uçtular. Aşağıdaki tepeler büyümeye başlamıştı. Zelnok dağlar hakkında bir şey söylememişti! Neredeydiler? Wiglaf'ın kasları ağrımaya başlamıştı. Uçmak eğlenceliydi ama çok yorucuydu. Dinlenmesi gerekiyordu.

"Biraz ara verelim," dedi Wiglaf.

"Kanatlarınızı vücudunuza yapıştırırsanız, daha kolay aşağı inersiniz," dedi Angus.

Üçü birlikte kayalık bir tepeye indiler.

"Bu da ne?" Wiglaf gözlerini kısarak karanlığın içine baktı. Vadide dev bir taş bina görmüştü. Bunun Keşiş Heri'nin Kulübesi olmadığından kesinlikle emindi.

"Yakından bakalım," dedi Angus.

Bir nehir kenarına indiler. Hızlı akan geniş nehir ay ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Nehrin ortasındaki bir adanın üzerinde yüksek surlarla çevrili bir şato yükseliyordu.

“Bak,” dedi Angus. Pençelerinden biriyle şato duvarının üzerindeki bir tabelayı işaret etti.

Wiglaf tabelada yazılı olanları okuduğunda, ibiği yine yanıp sönmeye başladı.

“EAO yazıyor!” Wiglaf sarı-siyah gözlerine inanamıyordu.

“Mordred Amca başka bir okul daha mı açmış?” diye merak etti Angus.

Wiglaf yine bir gürültü duydu. “Bir hırıltı duyuyor musunuz?” diye sordu.

“Sakin olun,” dedi Angus. “O benim midemin gurultusu.”

“Ben de acıktım,” dedi Erica. “Bakalım torbada neler kalmış, Angus.”

“Ah, sıçanlar adına! Onu orada bıraktım,” dedi Angus. “En iyisi EAO’ya gidelim ve yiyecek bir şeyler bulalım. Ondan sonra ne yapacağımıza karar veririz.”

“Yapamayız!” dedi Wiglaf. “EAO, ejderha avcılarının okulu ve biz şu anda ejderhayız!”

“Hmm,” dedi Angus. “Bu tehlikeli olabilir. Ama gerçekten çok acıktım!”

“Biliyorum,” dedi Erica. “En iyisi hava hâlâ karanlıkken şatoya girelim ve mutfağı talan edelim.”

Bir plan yaptılar. Angus kanatlarını açtı. Nehrin üzerinden süzülüp duvarın diğer tarafına geçti ve şatonun avlusuna indi. Wiglaf ile Erica da onu takip ettiler.

Bu avlu, asıl EAO şatosunun avlusundan daha büyüktü. Üç ejderha avlunun diğer tarafına ulaştılar. Wiglaf ejderha ayaklarıyla yürümeye alışkın değildi. Kendini tuhaf ve dengesiz hissediyordu; sanki vücudu bu bacaklar için fazla ağır-
mış gibi. Ama yine de başardı.

Erica yavaşça şato kapısını açtı. Parmak uçlarında yürüyerek içeri girdiler. Etrafta kimse görünmüyordu. Loş ışıkta koridor-
dan geçip bir merdivenden çıktılar ve mut-
fağın kendi EAO şatolarındakiyle aynı yer-
de olmasını umdular.

Angus başını bir kapıya doğru salladı.
“İşte!” diye fısıldadı. Erica ve Wiglaf onun
peşinden gittiler.

Mutfak, şafaktan önce pencerelerden sü-
zülen hafif ışıkla aydınlanıyordu.

“Acele etmemiz gerek,” dedi Angus, ki-
lerin kapısını açarken. “Birazdan gelirler.
Burada bir ton spagetti var. Durun! Bu
spagetti değil! Kurutulmuş yılanbalığı
otu!”

Wiglaf bir kavanoz buldu. Üzerinde Yı-
lanbalığı Sümüğü Sosu yazıyordu. İyyy!
İğrenç!

“Ayy!” dedi Erica. “Çırpılmış yılanbalığı
dolu kavanozlar. Bütün bu yiyecekler iğ-
renç görünüyor!”

“Pardon?” diye gürledi bir ses, arkalarından.

Wiglaf dönüp sesin geldiği yere baktı. İbiği üç katı hızla yanıp sönmeye başladı.

Mutfağın kapısında koskocaman, kıpkırmızı bir ejderha duruyordu.

4. BÖLÜM

“Yanan pantolon adına!” dedi Angus, korkuyla.

“Ooo-ha!” dedi Erica.

Wiglaf ise hayatı buna bağılmışçasına konuşamıyordu. Sadece ibiği yanıp sönüyordu.

Karşılarında duran ejderha onların iki katı büyüklüğündeydi. Pullu kırmızı kafasının üzerinden menekşe rengi dokunaçlar sarkıyordu. Başında aşçı şapkası vardı.

“Bir şey mi arıyorsunuz?” diye sordu ejderha, turuncu renkli küçük gözlerini kısarak.

“Y-y-y-yemek,” dedi Angus.

Büyük ejderha başının yan taraflarındaki ikişer delikten ikiz duman halkaları üfledi. “EAO’da öğünler arasında yemek yenmez.”

“Ama karnımız aç,” dedi Angus.

“Siz de diğerkleri gibi kahvaltı saatini bekleyeceksiniz,” dedi aşçı. “Siz yeni öğrenciler olmalısınız.”

Wiglaf bütün başı yanıp söniyormuş gibi hissetti. Yeni öğrenciler mi? Yani bu EAO ejderhalar için bir okul muydu?

“Adım Cızırmide,” dedi ejderha, konuşurken beyaz dumanlar üfleyerek. “Okul aşçısı.” Bir dolaba yaklaştı. Bir tava ve bir kavanoz çıkardı. Kavanozu açıp tavanın içine yeşil spagettiye benzer bir şeyler doldurdu. Sonra derin bir nefes aldı ve ağzından turuncu bir alev saçarak spagettiye ateşe boğdu. “EAO, tüm saygın ejderha okullarından kovulan ejderhalar için son şanstır. Bunu biliyorsunuz, değil mi?”

Wiglaf başını iki yana salladı.

“Evet, burada, EAO’da en kötülerin en kötüsüyle çalışırız!” Cızırmide konuşurken tavayı sallıyordu. “EAO’dan da atılırsanız, gidecek başka yeriniz yoktur. Yo-

lun sonu burası. Dolayısıyla siz genç avareleri adam etmek için bazı kurallarımız var. Bir sürü kural.” Tavanın içindeki yiyecekleri çevirdi ve eğilip tekrar alev üfle-di. “Kurallara uymazsanız, Madam Ejde-rova'ya gönderilirsiniz.” Dişi ejderhanın adını söylediğinde, başının üzerindeki dokunaçlar titredi. “Bunun olmasını istemezsiniz.”

Wiglaf, Erica ve Angus, birbirlerine sokuldular. Onlar da titriyorlardı.

“Biliyor musun, Cızırmide,” dedi Angus, “sanırım yanlış okula geldik.”

“Evet!” dedi Wiglaf, heyecanla. “Bu bir hataydı.”

“Hoşça kal,” dedi Erica. “Seninle tanışmak güzeldi!”

Üçü birlikte döndüler ve mutfak kapısına koştular. Ama kapıyı açtıklarında, kendilerini dev bir ejderhanın karşısında buldular. Bu, Cızırmide'nin iki katı büyüklüğündeydi ve burnundan pençelerine kadar her yeri

donuk gri renkli pullarla kaplıydı. Soğuk ve yarı kapalı gri gözleriyle küçük ejderhalara baktı.

“Ah, senmişsin, Drigon,” dedi Cızırmide. “Yeni öğrenciler. Onları 1. Sınıf yatakhane-sine götürürsün, değil mi?”

Drigon başıyla onayladı ve üç yeni ejderha öğrenciyi mutfaktan çıkarıp koridorda sürükledi. Kemerli bir kapıya geldiklerinde, dev ejderha Wiglaf, Angus ve Erica'yı karanlık bir odaya itti. İçerisi berbat kokuyordu; sanki bir şey sobanın üzerinde erimeye bırakılmış gibi. Bir sürü horultu havayı dolduruyordu. İbiğinin yaydığı ışıkta, Wiglaf yerde düzinelerce kümbet gördü. Her biri uyuyan bir ejderhaydı.

Drigon pençesiyle onları iterek odanın arka tarafına doğru yürüttü. Üç kafadar yerdeki boş paçavra yığınlarını görünce, hemen üzerlerine atladılar. Wiglaf bunların ejderha yatağı olduğunu tahmin etmişti. Drigon gri bakışlarını onların üzerine dikti.

Wiglaf gözlerini kapadı. Kalbi çılgınca atıyordu. Ne düşüneceğini bilemiyordu. Bir an kendisi ve arkadaşları açgözlü müdürleri için bir işe koşmuşlar, bir sonraki an kendilerini ejderhaya dönmüş ve sorunlu ejderhalar için bir okulun yatakhanesinde yatar-ken bulmuşlardı. Gözlerini açmaya korkuyordu. Başında dikilen Drigon'u görmek istemiyordu. Çok geçmeden uykuya daldı.

“Kalkın bakalım!” diye bağırdı birisi. “Kalkın dedim! Bugün EAO'da güzel bir gün!” TANG! TANG! TANG!

Tava! Wiglaf uyku mahmurluğuyla gü-lümsedi. Demek her şey kötü bir rüyadan ibaretti. Esneyerek gerindi. Tam doğrulup oturduğunda, mavi renkli şişman bir ejderha yatağından kalkarak ona çarptı.

Demek rüya filan değildi.

TANG! TANG! TANG! Cızırmide elindeki satırla bir tavaya vuruyordu.

Wiglaf ejderha vücuduyla gerindi. Paçavraların üzerinde uyuduğu için her yanı

tutulmuştu. Ayağa kalkıp etrafına bakındı. Diğer ejderhaların hiçbiri yataktan kalkmamıştı. Çoğu ise hâlâ horluyor, uzun pembe dilleri ağızlarından sarkıyordu.

“Beni Drigon’u çağdırmaya zorlamayın,” dedi Cızırmide.

Yatakhanedeki bütün ejderhalar ayağa fırladı. Dokunaçlarını, ibiklerini ya da boynuzlarını düzeltmekle, pullarını temizlemekle ya da sivri dişlerini fırçalamakla uğraşmadılar. Hemen, üzerinde altın harflerle EAO yazan mavi okul formalarını giydiler.

Wiglaf, üzerinde yattığı paçavra yığınının yanında katlanmış halde duran bir forma görmüştü. Hemen üzerine geçirdi. Erica ve Angus da kendilerinininkini giydiler.

“Buradan gitmemiz gerek,” diye fısıldadı Erica. “Hem de çabucak!”

“O kadar çabuk değil,” dedi Angus.
“Kahvaltıya kalıyoruz.”

“Sen aklını mı kaçırdın?” diye tısladı
Erica.

Ama başka bir şey söylemesine fırsat kalmadan, beyaz-yeşil çizgili bir ejderha uyku mahmuru gözlerini onlara dikti. Başının üzerindeki tüyleri iki yanda toplamıştı.

“Merhaba, çocuklar,” dedi. “Adım Kızkardeş. Siz kimsiniz?”

“Ah, ben, eee, adım Gümüşpırlıtısı,” dedi Erica, adını pullarından alarak.

“Hızlıkanat,” dedi Angus. “Beni uçarken görmelisin.”

Wiglaf kendi için bir isim bulmayı düşünmemişti. En göze çarpan özelliği ibiği idi. Belki ismini ondan alabilirdi.

“Adım Yanardöner,” dedi Wiglaf. Ama bunu söylediği anda pişman oldu. Yanardöner muhabbetkuşu adı gibiydi.

“Eee, siz hangi okuldan şutlandınız?” diye sordu Kızkardeş.

“Ah, çok küçük bir okul, muhtemelen hiç duymamışsındır,” dedi Erica. “Peki ya sen?”

“Şövalyekesen Koleji,” dedi Kızkardeş. “Kızlar tuvaletinde sigara içmediğim için kovuldum. Ayrıca, yemem gereken köylülerle arkadaş oldum.” Omuz silkti. “Şimdi de burada, Ejderha Avareler Okulu’ndayım.”

Demek EAO'nun anlamı bu, diye düşündü Wiglaf.

“Burayı nasıl buluyorsun?” diye sordu Erica.

“Berbat!” dedi Kızkardeş. “Öğretmenler gerçekten çok sert. Bize sürekli bir şeyleri yaktırıp duruyorlar.” Ürperdi. “Bize ne kadar ödev verdiklerine inanamazsınız! Tonlarca!”

“Yemekler nasıl?” diye sordu Angus.

“Ah, o harika,” dedi Kızkardeş.

Angus'un mavi gözleri parladı.

"Ama ancak hendek sümüğü soslu hendek otu makarnası seviyorsanız," diye ekledi Kızkardeş. "Ben sevmiyorum. Haydi, kantine gidelim. Ama sizi uyarayım, çocuklar; fazla umutlanmayın."

5. BÖLÜM

Ejderha Avareler Okulu kantini tıpkı EAO'dakine benziyordu. Ama on kat daha büyüktü ve alev saçan ejderhalarla doluydu.

"Umarım Zelnok'un büyüünün etkisi biz buradayken geçmez," diye fısıldadı Erica, kuyruğa girerlerken.

"Bizi hemen kızartırlar," dedi Angus, bir tepsiyi alırken.

Bunu düşününce, Wiglaf'ın ibiği yanıp sönmeye başladı. O da bir tepsi aldı.

"Çiğ yılanbalığı mı?" diye sızlandı Angus, Cızırmide tabağa biraz yemek koyarken.

Ejderha aşçı turuncu gözlerini öfkeyle kısarak Angus'a baktı. "Şikayet mi ediyorsun?"

“Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır,” dedi Angus.

Wiglaf ve Erica yılanbalıklarını alıp, Angus ile birlikte aceleyle Kızkardeş’in peşine takıldılar.

“Bu Hızlıkanat, Dikenibik,” diyordu Kızkardeş, küçük, diken gibi ibiği olan kum rengi bir ejderhaya. “Bunlar da Gümüştırtısı ve Yanardöner.”

Dikenibik başıyla onayladı. Sonra tabağındaki çiğ yılanbalıklarından birini aldı, havaya attı ve üflediği alevle kızarttı: VOOOFFF! Yılanbalığı havada pişiverdi. Dikenibik onu ağzıyla yakaladı ve midesine indirdi.

“Vay canına!” dedi Angus. “Bunu nasıl yaptın?”

“Sanırım sizler okulunuzda yemeklerinizi kendiniz pişirmek zorunda kalmıyordunuz,” dedi Kızkardeş. “Ben de öyle. Şövalyeken’de aşçımız vardı. Harika yemekler yapardı!” Derin bir iç çekti ve tabağındaki yılanbalıklarını bir seferde pişiriverdi.

“Bunu denemeliyim.” Angus derin bir nefes aldı, bir yılanbalığını havaya attı ve bütün gücüyle üfledi. Ama çiğ yılanbalığı hiç etkilenmeden tabağa geri düştü.

Erica da Angus’dan daha başarılı değildi.

Wiglaf yılanbalıklarından birini aldı, ağzının önüne doğru tuttu ve üfledi. VO-OOFFF! Ağzından alev saçılınca o kadar şaşırıldı ki yanmış yılanbalığını düşürdü.

“Vaay!” dedi Angus. “Bunu bana da öğret!”

“Dilini kıvrır.” Wiglaf dilini çıkarıp onlara gösterdi. Sonra pişmiş yılanbalığını alıp ağzına attı. Yılanbalığını pek sevmezdi ama bu gerçekten lezzetliydi.

Yemeğini yerken, Wiglaf’ın başının arkasına bir şey çarptı. ŞILAAKK!

“Affedersin dostum!” diye seslendi başka bir masada oturan sarı-siyah bir ejderha. Parlak siyah bir ibiği vardı. “Kızkardeş’e nişan almıştım.” Tekrar denedi ve bu kez hedefini vurdu.

“Teşekkürler, Taksi!” diye bağırdı Kızkardeş. “Al, sen de benimkinden tat!” Tabagındaki yılanbalıklarından birazını arkadaşına savurdu.

“Yemek savaşı! Yemek savaşı!” diye bağırıştı diğerleri.

“Tıpkı EAO’daki gibi,” dedi Wiglaf. Bir tomar yılanbalığı 1. Sınıf masasına doğru uçarken eğildi.

“Pek sayılmaz,” dedi Angus.

Wiglaf, Angus’un ne demek istediğini anlamıştı. Şimdi kantinin her yanında alevli tükürükler uçuşuyordu. Bir sandalye alev aldı.

Biri bağırdı: “Dozer! Dozer!”

İri yarı, şişman bir ejderha yanan sandalyeye doğru koştu. Derin bir nefes aldı ve... FOOOŞŞŞ! Alev yerine ağızından su saçıldı ve yangın hemen söndü.

Bütün ejderhalar alkışlayıp tezahürat yapmaya başladı: "Harikaydın Dozer! Bravo Dozer!"

"Eski okulunda yangın söndürücülerimiz vardı," dedi Kızkardeş. "Burada her şeyi öğrencilere yaptırıyorlar."

Tam o sırada, Wiglaf gıdısı kat kat olmuş büyük yeşil bir ejderhayı gördü. Salonun ön tarafında bir platformun üzerinde duruyordu. Uzun kırmızı cüppesinin cebinde katlanmış bir *Hazinesandığı* dergisinin ucu görünüyordu. Menekşe rengi iri gözleriyle öğrencilere öfkeyle bakıyordu.

"Günaydın, avareler!" diye bağırdı.

"Günaydın, Madam Ejderova!" diye karşılık verdi öğrenciler.

"Bugün kim bana altın getirdi?" diye sordu EAO müdiresi.

Kimse pençe kaldırmadı.

"Yani kimse sandığım için bana altın getirmedi mi? Kimse birilerini soymadı, bir köyü yağmalamadı mı?" diye sordu müdire.

“Hayır, Madam Ejderova,” diye cevap verdi öğrenciler, bir ağızdan.

“Ve sanırım hiçbiriniz ejderha avcılarının hazinesine saldırmadı, ha?”

“Hayır, Madam Ejderova.”

“Beni dinleyin, avareler,” diye gürledi Madam Ejderova. “Siz zambak yürekli ejderhalar, dünyanın en iyi ejderha okullarından atıldınız. Şimdi Ejderha Avareler Okulu’ndasınız. Bundan daha fazla alçalmanız mümkün değil. Fıçının dibine vurdunuz!”

Bazı ejderhalar pullu başlarını eğdiler. Wiglaf onlar için üzüldü.

“EAO’da, sizi gerçek ejderhalar haline getireceğiz!” dedi Madam. “Size alev püskürmeyi öğreteceğiz; aevli tükürüklerden söz etmiyorum. Bütün bir köyü yakıp küle çevirmekten söz ediyorum!”

Ejderha öğrencilerden bazıları homurdandı.

Madam Ejderova onlara aldırmadı. “Sizze şövalyeleri kızartmayı öğreteceğiz. Ya-

kıp yıkmayı. Yağmalamayı. Her yeri yok etmeyi. Ejderha avcılarının KÖKÜNÜ KAZIMAYI!”

Ejderha öğrencilerden birçoğu başlarını masalara dayadı. Bu tür şeyler yapmakla hiç de ilgilenmiyorlardı.

Madam Ejderova'nın menekşe rengi gözleri Wiglaf, Angus ve Erica'ya döndü.

“Ah, Cızırmide yeni öğrencilerimiz olduğunu söylemişti,” dedi. “Ayağa kalkın ve sizi Ejderha Avareler Okulu'na neyin getirdiğini söyleyin.” Pençesini Wiglaf'a doğru uzattı. “Sen başla.”

Ayağa kalkarken Wiglaf'ın ibiği yanıp söndü. “Ben, şey, adım Yanardöner,” dedi zorlukla. “Buraya gönderildim, çünkü... kan görmeye dayanamıyorum,” diye ekledi dürüstçe. Tekrar yerine oturdu.

Madam Ejderova kaşlarını çattı. Pençesinin ucuyla çenesini kaşdı. “Kan Revan Sınıfı derslerini Koç Kızartan veriyor. Sana özel dersler vermesini sağlarım.”

Wiglaf, o özel dersler başlamadan önce Zelnok'un onları buradan kurtarmasını umuyordu.

Madam Ejderova, Angus'a döndü. Mavi ejderha ayağa kalktı. "Adım Hızlıkanat," dedi. "Eski okulumdan sınıfta lokum yediğim için atıldım."

"Adamım benim!" diye bağırdı Taksi. Öğrencilerin birçoğu Angus'u alkışladı.

"Lokum mu?" Madam ona tiksintiyle baktı. "Gerçek ejderhalar yılanbalığı sosisi yer."

Erica ayağa kalktı. "Adım Gümüşpırlıtısı," dedi. "Bir ejderha avcısıyla arkadaşlık ettiğim için eski okulumdan atıldım."

"Siz üçünüz, EAO'ya gelen en kötü ejderhalarsınız!" diye bağırdı müdire. "Bundan hoşlanmayacaksınız ama sizi gerçek ejderhalar yapmazsam bana da Vana Ejderova demesinler!"

6. BÖLÜM

Yemekten sonra, Ejderha Avareler Okulu'na gelmiş en kötü üç ejderha ortadan kayboldular. Şatonun ikinci katındaki boş bir odada saklandılar.

“Konlez! Konlez! Konlez!” diye şarkı söyledi Wiglaf. Zelnok'u çağırmak için büyücünün adını üç kez tersten söylemek gerekiyordu.

Ama büyücü ortaya çıkmadı.

Wiglaf omuz silkti. “Belki de çağrı büyüsünü kapamıştır. Banyoya girdiğinde bunu hep yapar.”

Wiglaf tam tekrar deneyecekti ki büyük yeşil bir ejderha başını kapıdan uzattı. “Burada sesler duydum,” dedi. Mavi cüppesine

uygun mavi gözleri vardı. Kenarlıklı bir şapka giymişti. Boynunda asılı zincirin ucunda gümüş rengi bir düdük sallanıyordu. “Demek yeni avareler sizsiniz.”

Üçü başıyla onayladı.

“Ben Koç Kızartan.” Elindeki listeyi kontrol etti. “Dışarı çıkın bakalım. Yoksa Ejderha Avcılarını Kızartma Dersi’ni kaçıracaksınız.”

Avluya çıktıklarında, Kızkardeş, Dikenibik, Taksi ve Dozer’in diğer küçük ejderhalarla birlikte beklediğini gördüler. Biraz ötede bir korkuluk duruyordu. Elinde tahta kılıç tutan bir şövalyeye benziyordu.

“Bugün size gizlice yaklaştırmaya çalışan bir ejderha avcısına ne yapacağınızı öğreteceğim,” dedi Koç. “Dikenibik! Dön ve Yak hareketini göster.”

“Ah, Koç!” diye inledi Dikenibik. “Mecbur muyum?”

“Sallanma,” dedi Koç Kızartan. “Hemen yaşlı Saman Adam’a koş ve bize göster.”

“Şu korkuluk bir egzersiz şövalyesi!” diye fısıldadı Wiglaf, Angus ve Erica’ya. “Tıpkı EAO’daki egzersiz ejderhamız gibi.”

“Saman Adam’a arkasını dön, Dikenibik,” dedi Koç. “Gizlice sana yaklaştırmaya çalışıyor. Ne yaparsın?”

“Kaçarım!” diye bağırdı Dikenibik. Avlunun diğer ucuna doğru koşmaya başladı.

“Dikenibik’e kocaman bir 0,” diye mırıldandı Koç, listesine bir işaret koyarken. “Yeni avarelerden biri denesin. Hızlıkanat?”

Angus öne çıktı ve egzersiz ejderha avcısına arkasını döndü.

“Saman Adam sana doğru gizlice yaklaşıyor,” dedi Koç. “İyice yaklaşıyor. Şimdi dön ve onu kızart. Anladın mı?”

Angus başıyla onayladı. Egzersiz ejderha avcısına döndü ve ağzından kocaman bir alev topu fırlattı.

“Ah, çürümüş kuyruk adına!” diye haykırdı Koç Kızartan. Düdüğünü çaldı. “Dozer, hallet şunu!”

Dozer hemen Saman Adam'a doğru koştı ve ağzından su saçtı. Egzersiz ejderha avcısının kafasının büyük bölümü yanmıştı ama onun dışında bir hasar yoktu.

Koç, Angus'a döndü. "Bu bir egzersiz ejderha avcısı, seni salak!" dedi. "Sadece egzersiz alevini kullanman gerekiyor! Senin hiçbir şeyden haberin yok mu?"

"Sanırım yok," diye mırıldandı Angus.

Koç Kızartan şüpheyile baktı. Ardından, Kılıç Düşürme hareketini yapması için Wiglaf'ı çağırdı.

"Buyur? Kılıç nesi?" diye sordu Wiglaf.

"Ah, haydiii. Anaokulundan ayrıldığında her ejderha Kılıç Düşürme hareketini bilir, Yanardöner." Koç listesine bir not düştü. "Kızkardeş, nasıl yapıldığını sen göster."

"Kim, ben mi?" dedi Kızkardeş. "Şey, pekâlâ, çocuklar, işte başlıyorum."

Saman Adam'a yaklaştı, döndü ve iyi hedeflenmiş tek bir kuyruk hareketiyle egzersiz ejderha avcısının elindeki kılıcı düşürüverdi.

Wiglaf etkilenmişti.

Ders bittikten sonra, üç yeni ejderha ortadan kaybolup yine Zelnok'u çağırılmayı denemeyi planlamışlardı. Ama koridorlar kalabalıktı ve bütün sınıflar doluydu.

"Çok iyiydin, Hızlıkanat," dedi Taksi, Profesör Pullu'nun Ejderha Avcıları Hakkında Her Şey dersine giderlerken. "Ders sırasında gerçek alevini kullanmak!"

Sınıfa geldiklerinde, Angus arkadaşlarına döndü. "Arka sıralardan birine oturalım. O zaman bizi derse kaldırmazlar."

"Ama ben önde oturmak istiyorum," dedi Erica. "Beni derse kaldırmalarını istiyorum."

"Bu EAO'da değil, inan bana," dedi Angus, Erica'yı sınıfın arka tarafına doğru sürüklerken.

Kızkardeş, Dikenibik, Taksi ve Dozer de onları takip etti. Saman Adam'ı ateşe verdikten sonra, Angus bir tür kahraman olmuştu.

Ejderha öğrencilerin çoğu hâlâ ortalıkta dolaşırken, uzun boylu, ince, bezelye yeşili, vücuttan çok boyun gibi görünen bir ejderha kapıdan girdi. Elinde bir evrak çantası vardı.

“Oturun, avareler,” dedi Profesör Pullu. “Ev ödevlerinizi bana gönderin.”

Ejderha öğrenciler defterlerinin sayfalarını karıştırdılar ama hiçbiri ödev yapmamıştı.

“Yine mi avarelik?” Profesör Pullu başını iki yana salladı. Sonra evrak çantasını açtı ve bir tomar kâğıt çıkardı. “Dünkü sınavınızı notlandırdım. Hepiniz başarısız oldunuz. Hiç şaşırmadım. Bugün biraz dikkatınızı verirsiniz belki bazılarınız bir dahaki sınavda geçersiniz. Bu ilk olur ama imkansız değil. Pekâlâ. İlk soru: Ejderha avcıları neden ejderhaları öldürürler? Dozer?”

“Ahhh, şeeyyy,” dedi Dozer. Düşünmeye çalışıyormuş gibi yüzünü buruşturdu.

“Kim söyleyecek?”

Kimse pençe kaldırmadı.

Wiglaf, Erica'ya baktı. Kendini zor tuttuğunu biliyordu.

“Ejderha avcılarını ejderhaları öldürürler, çünkü altınlarını alıp yerler,” dedi Profesör Pullu.

Wiglaf, Angus ve Erica şaşkınlıkla birbirlerine baktılar.

“Sıradaki soru,” dedi Profesör. “Ejderha avcılarını boyunlarına astıkları keselerde ne taşırlar?”

“Boyunlarına kese asmak mı?” diye fısıldadı Angus. “Bu neden söz ediyor?”

“Ejderha avcılarını, iyi şans getirmesi için ejderha dişlerini biriktirirler,” dedi Profesör Pullu, kendi sorusunu kendisi cevaplayarak. “Onları küçük bir kesenin içinde taşırlar.”

Wiglaf, şimdi başının iki yanında küçük delikler halinde olan kulaklarına inanamıyordu.

“Üçüncü soru,” dedi Profesör Pullu. “Diyelim ki bir ejderha avcısı peşinizden geli-

yor. Onu korkutmanın en iyi yolu nedir? Taksi? Bir tahminin var mı?”

Sarı-siyah ejderha omuz silkti. “Tükürmek mi?”

“Petunyalar,” dedi Profesör Pullu. “Petunya kokusu ejderha avcılarının kanını dondurur.”

“Ne?” diye bağırdı Erica. Ayağa fırladı.

Wiglaf ve Angus onu çekip oturtmaya çalıştılar ama geç kalmışlardı.

“Soru soran bir avare,” dedi Profesör. “Bakalım daha neler göreceğiz? Nedir?”

“Ejderha avcıları altın yemez,” dedi Erica. “Onları harcar.”

Ejderha öğrenciler korkuyla yutkundu. Wiglaf’ın ibiği deli gibi yanıp sönmeye başladı. Erica’nın susmasını diliyordu.

“Ejderha avcıları ejderha dişi toplamaz,” dedi. “Ve hiçbir ejderha avcısının bir petun-

yayı koklayıp da bayıldığı görülmemiştir. Söylediklerinizin hepsi yanlış!”

“Ah, gerçekten mi?” Profesör Pullu gü-lümsedi. Sonra kaşlarını çatarak bağırdı: “Masalarınızı boşaltın! Yazılı yapıyorum!”

“Ah, hayır!” diye inledi ejderha öğrenciler.

“Beni suçlamayın.” Profesör Pullu sınav kâğıtlarını masalara bırakmaya başladı. “Arka sırada oturan şu ejderhayı suçlayın. Ejderha avcıları hakkında her şeyi bildiğini sanıyor.”

Ejderha öğrencilerden birçoğu oturdukları yerde dönerek Erica'ya sert bakışlar attılar.

Profesör Pullu en arkadaki sıraya geldiğinde, eğilerek yüzünü Erica'ya yaklaştırdı.

“Sende tuhaf bir şey var, Gümüşpırlıtısı,” dedi. Angus ve Wiglaf'a baktı. “Şu küçük avare arkadaşlarında da. Ne olduğunu öğreneceğim.”

“Doğruyu söyledim,” diye fısıldadı arkadaşlarına Erica, ders bittikten sonra.

“Profesör Pullu hoşlanmamışsa ne olmuş? Burada uzun süre kalmayacağız nasılsa. Öğle yemeği sırasında herkes kantindeyken Zelnok’u çağırırız ve o da bizi buradan götürür.”

Sırada Alev Dersi vardı. Sınıfın her yeri kova kova su ve yangın söndürücüleriyle doluydu. Wiglaf, Angus ile Erica’nın arasına oturdu.

“Alev Derrrsi’ne hoş geldiniz!” dedi batakılık yeşili bir ejderha, yuvarlak kafasının üzerindeki turuncu boynuzunu sallayarak. “Yeni avarrrelerr için, adım von Meşale; öğretmeninizim.”

Bu isim... von Meşale. Wiglaf daha önce bir yerde duymuştu ama nerede?

“Alev, birrr ejderrrhanın en ölümcül silahıdır,” dedi von Meşale. “Ejderrrhalarr bunun içindir. Yoksa neden köylülerr bize ‘alev-kusanlarr’ desin?”

Wiglaf, Erica’yı dürttü. “Bu ismi bir yerden tanıyorum,” dedi. “Von Meşale.”

“Şşşt!” dedi Erica. “Alevler hakkında söyleyeceklerini duymak istiyorum.”

“Alev egzerrrsizi yapmadan önce,” dedi Meşale, “alevlerrrinizin canlı ve vahşi olması için hepinizi sıkı çalıştırrracam!” Yosun yeşili sivri dişlerle dolu ağzını göstererek sırttı. “Dünyanın en hain ejderrrha avcısıyla karrşılaşırrrsanız ne yaparrrsınız?”

“Kaçarım!” dedi Dikenibik.

“Merhamet dilenirim,” dedi Kızkardeş.

“Bütün altınlarımı ona veririm,” dedi Taksi.

“Kafanızı kullanın, avarrelerrr,” dedi von Meşale. “Gerrrçekten kötü bir ejderrrha avcısıyla karrşılaşırrrsanız ne yaparrrsınız? Sizi öldürrrmek isteyen birrr ejderrrha avcısıyla?”

“Ah...” dedi Taksi. “Konuşarak onu vazgeçirmeye çalışsak?”

“Sen neden söz ediyorrrsun?” dedi von Meşale. “Onu aleve boğarrrsınız! Kızarrrtırrrsınız! Izgarrra yaparrrsınız! Hah! İşte bu onu kendine getirrrrr!”

Wiglaf, bu işle ilgili von Meşale'nin çok heyecanlı ve hevesli olduğunu fark etti.

“Şimdi, öğrrrencilerrr,” diye devam etti von Meşale, “şu ejderrrha avcısının adı nedirrr? Dünyanın en hain, en kötü ejderrrha avcısının?”

Ejderha öğrenciler hep bir ağızdan haykırdılar: “Pinwickli Wiglaf!”

7. BÖLÜM

Wiglaf'ın ibiği yanıp söniyordu. Kanının donduğunu hissetti. Hayatı boyunca hiç bu kadar korkmamıştı.

Angus uzandı ve Wiglaf'ın pençelerinden birini tuttu. Erica da diğerini yakaladı.

Meşale neden söz ediyor? diye düşündü Wiglaf. Pinwickli Wiglaf, kendisi, nasıl olur da dünyanın en hain, en kötü ejderha avcısı olabilirdi?

Aniden farkına vardı.

“Bu ismi nereden duyduğumu biliyorum,” diye fısıldadı. “Seetha! Seetha von Meşale!”

Seetha korkunç bir ejderhaydı ve oğlu Gorzil de en az onun kadar kötüydü. Wig-

laf, Gorzil'i öldürmüştü; kazayla elbette. Sonra Seetha, Wiglaf'ın peşinden gelmiş ve intikam almak istemişti. Wiglaf onun pençesinde berbat saatler geçirmişti. EAO şato hendeğinin üzerinde havada nasıl sallandığını hatırlayınca hâlâ ürperiyordu. Wiglaf, çizmesinin içinde gizli duran hançerini çekmişti. Ama bu hançeri birine saplama – Seetha olsa bile – düşüncesi midelerini öylesine bulandırmıştı ki hançer elinden düşüvermişti. Hançerin ucu Seetha'nın ayağına çarpmış, dengesini kaybederek hendeğe düşmesine ve orada dibe batmasına neden olmuştu. Dolayısıyla Wiglaf onu da öyle ya da böyle öldürmüştü.

“Seetha'nın bir sürü çocuğu vardı,” dedi Angus.

“Üç bin altı yüz seksen dört,” dedi Erica; kafası matematiğe iyi çalışırdı.

“Meşale onlardan biri olmalı.” Wiglaf zorlukla yutkundu. Sınıfın ön tarafında bağıırıp çağırılan öfkeli ejderhaya korkuyla

baktı. Meşale gerçekten de Seetha'ya benziyordu. Aynı bataklık yeşili pulları vardı. Aynı turuncu boynuz. Aynı sarı gözler. Aynı yosun yeşili dişler.

“Zelnok'u çağıracağız,” diye fısıldadı Erica.

“Dersten hemen sonra,” diye ekledi Angus.

Wiglaf, arkadaşlarının onu sakinleştirmeye çalıştıklarının farkındaydı. Ama onların da en az kendisi kadar korktuğu belliydi. Yine de, şimdi oturup von Meşale'yi dinlemekten başka bir şey yapamazlardı.

“Eğerrr bu Wiglaf denen ejderrrha avcısını bulurrrsam, kafasını koparrracam!” diyordu Meşale. “Onu pataklayacam! Pestilini çıkarrtacam! Üzerrrine tükürrrüp kızarrrtacam!”

Lütfen, lütfen Zelnok'un ejderha büyü-sünün etkisi şu anda geçmesin! diye içinden tekrarlayıp duruyordu Wiglaf. Meşale ise öğrencilerine yeşil kıvılcımları nasıl püskürteceklerini gösteriyordu.

“Bu harrrika! Tssss!” dedi Angus, bir kıvılcım duşu yaratarak.

“Ssssüper!” dedi Erica, bol bol kıvılcım saçarak. “Ssssen de dene, Wigi.”

“Çok korkuyorum,” dedi Wiglaf.

Meşale, aniden Wiglaf’ın sırasının yanında belirdi.

“Sen ne bekliyorrrsun?” diye sordu von Meşale. “Senin kıvılcımlarrın nerrrede?”

“Ssssamanlıktan kaldıramadım ssssamanı da...” diye tısladı Wiglaf. Ama ağzından hiçbir kıvılcım saçılmadı.

Meşale kaşlarını çattı. “Hiç akla gelirrr miydi?” diye mırıldandı. “Kıvılcım saçmayı bilmeyen birrr ejderrrha. Çok endişe verrrici.” Başını iki yana sallayarak uzaklaştı.

“Neşelen, Wigi,” dedi Erica. “Yakında buradan gidiyoruz.”

“Ne kadar çabuk gidersssek o kadar iyi,” dedi Wigi, havaya tek bir kıvılcım savurarak.

“Şimdilik gidebilrrrsiniz,” dedi von Meşale. “Derrrs bitmiştir!”

Kapıdan ilk çıkan ejderha Wiglaf oldu.

“Haydi,” dedi, Erica ve Angus da dışarı çıktıklarında. “Zelnok’u çağırmanız gerek.”

“Hey, Wiglaf! Hoop, şey, yani Yanardöner,” dedi Angus. “Bir ders daha kalalım.”

“Ne?” dedi Wiglaf. “Hayatta olmaz!”

“Haydi Wigi,” dedi Erica. “Lütfen. Sırada Uçma Dersi var. Zelnok bizi eski halimize getirdiğinde, bir daha asla uçamayacağız. Bu bizim son şansımız.”

Wiglaf iç çekti. “Ah, pekâlâ,” dedi. “Sanırım bir ders daha kalmanın bir sakıncası olmaz.”

Uçma Dersi avluda yapılıyordu. Wiglaf öğretmeni gördü. İnce yapılı, zarif, gümüş rengi ibiği, pençeleri ve arka yüzgeçleri olan açık yeşil bir ejderhaydı. Başının üzerinde bir uçuş gözlüğü vardı.

“Selam, Ace!” dedi Kızkardeş, ona koşarken. “Yeni çocuklarla tanıştın mı?”

Bunlar Gümüşpırlıtısı, Hızlıkanat ve Yarnardöner.”

“Ben Ace Kertenkele,” dedi öğretmen. “Biraz uçuş gösterisi yapmaya hazır mısınız?”

“Hazırız!” dedi Angus.

Ace sırtıttı. “O zaman bize marifetlerini göster bakalım küçük canavar!”

Angus kanatlarını açıp havalandı. Tepede bir daire çizdi ve bunu tekrarladı. Dengesini kaybederek bir süre düştü ama kendini zamanında toparlayarak düzgün bir şekilde yere inmeyi başardı.

“Nasıldım?” diye sordu Angus, nefes nefese bir halde.

“İyi,” dedi Ace. “Anaokulu öncesi ejderhalar için fena sayılmaz. Sen kendine ejderha mı diyorsun?”

Angus’un yüzü asıldı.

“Kızkardeş,” dedi Ace. “Ona marifetlerini göster.”

“Ah, hayır, Ace,” diye sızlandı Kızkardeş. “Bana gösteri yaptıрма. Bu çocuklar her ko-

nuda geriler. Gerçekten kötü bir okula gitmiş olmalılar. Ama bu onların hatası değil.”

“Kızkardeş...” diye tekrarladı Ace.

Kızkardeş iç çekti. Wiglaf ve diğerleri izlerken, Kızkardeş kanatlarını açtı ve havalandı. Dörtlü takla hareketini üç kez tekrarladı, yarım kanat bıçak dalışı yapıp üçlü saltoya geçti ve son olarak çift balta tırmanışını gerçekleştirip gerçekten zor birkaç hareket daha yaptıktan sonra arka ayaklarının üzerine yumuşak bir şekilde indi.

“Harika!” dedi Erica, hayranlıkla.

“Öğrenciler, elli metrelik gökyüzü dalışı için ısınmak üzere koşun,” dedi Ace. “Yeni öğrencilerle biraz konuşmak istiyorum.”

Wiglaf’ın ibiği yanıp sönmeye başladı. Ace onların gerçek ejderha olmadığından mı şüphelenmişti?

Ama Ace’nin dikkati şatoya döndü. Madam Ejderova merdivenden avluya iniyordu. Drigon hemen arkasındaydı. Yanların-

da iri yarı turuncu bir ejderha daha vardı ve elinde bir sürü şişkin torba taşıyordu. Arkalarında, ejderha öğrenciler ve öğretmenler şato kapısından çıkıyorlardı.

“Bay Kertenkele!” diye seslendi Madam Ejderova, uçuş öğretmenine. “Bugünlük dersler iptal edildi. Bir sorunumuz var!”

Wiglaf’ın kalbi yanıp sönen ibiğiyle aynı hızda atıyordu. Keşfedilmişler miydi?

Madam Ejderova, Wiglaf, Angus ve Erica’yı işaret etti. “Yeni avareler, hemen şato duvarına, çabuk!” diye bağırdı.

Wiglaf korkudan gözünün karardığını hissederken, Erica ve Angus ile birlikte yüksek taş duvara doğru geriledi. Büyük turuncu ejderha cellat mıydı? Ejderha vurucu timi tarafından ortadan kaldırılmak üzere miydiler? .

“Biliyorlar!” diye fısıldadı Wiglaf.

“Yandık!” diye inledi Angus.

“Wigi!” dedi Erica. “Hemen Zelnok’u çağır.”

8. BÖLÜM

Wiglaf şarkı söylemeye başladı: “Konlez! Konlez! Kon...”

“Yanardönücü!” diye bağırdı Madanı Ejderova. “Kapa gaganı.”

Wiglaf şarkının ortasında sustu.

“Diğerleri, şuraya dizilin!” Madam Ejderova elini sallayarak işaret etti. “Haydi! En kısıdan en uzuna. Öğretmenler, arka sıraya. Ne yapacağınızı biliyorsunuz.”

Neler oluyordu? Bütün okul sırtlarını duvara dönmüş halde duruyordu.

“Bu Bay Taslak,” dedi Madam Ejderova, turuncu ejderhayı başıyla işaret ederek. “Randevusunu şaşırıp Okul Resmi Günü

için bir gün erken gelmiş ama sorun değil, işimizi bugün halledeceğiz.”

Wiglaf'ın içi rahatladı. Anlaşılan sadece Okul Resmi Günü için grup resmi çizdireceklerdi!

“Bay Taslak hızlı çizer,” diye devam etti Madam Ejderova. “Ama hareketsiz durmanız gerek, yoksa resimde çıkamazsınız. Sırtın!” Grubun ortasında taht benzeri bir koltuğa çöktü.

Sıfır kilometre üç ejderha hareketsizce durarak sırttılar; diğer EAO öğrencileri de öyle. Sonunda, Bay Taslak başını çizim tahtasından kaldırdı ve “Tamam,” dedi.

“Teşekkürler, Bay Taslak,” dedi Madam Ejderova, ayağa kalkarken. “Aileleri tekli resim paketi satın alanlar burada kalsın. Diğerleri öğle yemeğine gidebilir.”

“Ah, harika!” dedi Angus, Erica ve Wiglaf ile birlikte şatoya koşarken.

Kantine geldiklerinde, tekli resim paketi almayanların sadece kendileri olduğunu anladılar.

“Çok yaklaşmıştı,” dedi Angus, 1. Sınıf masasına otururken. “Numara yaptığımızı anladıklarını sanmıştım.”

“Ben de bir an için aynı şeyi düşündüm,” dedi Erica, biberliğe uzanırken. “Ama neden anlasınlar ki? Ejderhaların yaptığı her şeyi yapıyoruz. Aralarına karışmış durumdayız.”

Wiglaf bir avuç sümüklü yılanbalığını ağzına attı. Aniden izlendiğini hissetti. Başını kaldırıp baktığında neredeyse boğulacaktı. Madam Ejderova, Koç Kızırtan, Profesör Pullu, von Meşale ve Ace Kertenkele tepelerinde dikiliyordu. Her tarafı pullarla kaplı dev öğretmenler onlara öfkeyle baktı.

Wiglaf'ın ibiği yanıp sönerken, Erica ve Angus da başlarını kaldırdılar.

“Ah-oh!” dedi Angus.

“Az önce öğretmenlerinizden ilginç haberler aldım, avareler,” dedi Madam Ejderova. “Hızlıkanat, Koç Kızartan bana Saman Adam’ı neredeyse küle çevirdiğini söyledi. Yanardönücü, sen de Kılıç Düşürme hareketini bilmiyormuşsun.”

“Eski okulumuz berbattı,” dedi Angus, başını iki yana sallayarak. “Hiçbir şey öğrenemedik.”

“Hangi okuldu bu?” diye sordu Meşale.

“Ah... şey... Ejderha Okulu Akademisi,” dedi Angus. “Çok küçük. Çok önemsiz.”

Wiglaf, Angus’un yalan söyleme becerisini takdir etti. Ama bu işi yakalanmadan ne kadar sürdürebilirlerdi ki?

“İşte sorun çıkarıcı...” dedi Profesör Pullu, Erica’yı işaret ederek, “...şu!”

“Şunun adı ne?” diye sordu von Meşale, Wiglaf’ı işaret ederek. “Kıvılcım saçamıyorrdu. Çok tuhaf birri.”

“Hızlıkanat da iki yaşında bir ejderha gibi uçuyor,” dedi Ace.

Madam Ejderova'nın menekşe rengi gözleri öfke içinde kısıldı. "Siz gerçek ejderhalar değilsiniz," dedi. "Sizler sahtekarsınız."

"Ne?" dedi Angus. "Hayır, biz ejderhayız. Baksanıza, pullarımız var, boynuzlarımız var, sivri dişlerimiz var." Sırıttı.

"Görrrecez," dedi von Meşale. "Size Gerrrçek Ejderrrha Testi yapacaz."

Wiglaf'ın ibiği ışık hızında yanıp sönmeye başladı.

"Anaokulu çağındaki bütün ejderhaların bildiği şu şarkının son satırını söyleyin," dedi Profesör Pullu.

*"Mutlu Ejderha'nın bir kuzusu vardı
Kuzusu vardı, kuzusu vardı,
Mutlu Ejderha'nın bir kuzusu vardı..."*

Ejderha öğretmenler bekledi.

Wiglaf omuz silkti.

Erica paniğe kapılmış gibiydi.

Angus bir tahminde bulundu. "Yünü kar beyazıydı?"

"Hayır!" diye gürlledi Profesör Pullu. "Kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği için!"

Wiglaf zorlukla yutkundu. Bu testi nasıl geçebilirlerdi ki?

"Bak, bak, bak," dedi von Meşale. "Şunu deneyin:

*"Parrrrla, parrrrla, küçük yıldız
Ejderrrrhalarrr ne olduğunu merrrak
ederrr
Dünyanın üzerrrinde o kadarrr parrrlak..."*

Bu kez Angus omuz silkti. Erica da öyle.

Wiglaf şansını denedi: "Elmas gibi ışıldayarak?"

"Ne?" diye bağırdı von Meşale. "Hayırrr! Küçük birrr ejderrrrha kıvılcımı gibi yanarrrak!" Meşale yüzünü Wiglaf'inkine yaklaştırdı. "Kimsin sen?" diye sordu.

“Zelnok’u çağır, Wigi!” diye bağırdı Erica. Hemen elini ağzına kapadı. “Yani Yarnardöner demek istemiştim.”

“Wigi?” von Meşale’nin sarı gözleri irileşti. “Wigi? Wiglaf’ın kısaltması olan Wigi mi?” Wiglaf’ın ön bacağına tutup sıkmaya başladı. “Sen Pinwickli Wiglaf mısın?”

“Büyü olmalı! Bunlar ejderha değil; ejderha avcıları!” diye bağırdı Madam Ejderova.

“Aaahh!” diye inledi Wiglaf, Meşale’nin pençeleri etine batınca.

“Bu anı çok uzun zamandır bekliyorum!” diye bağırdı Meşale. “Sevgili annem Seetha’yı öldürdüğünden berri!”

“Bunu yapmak istememiştim!” diye inledi Wiglaf.

“Karrdeşimi de öldürdün!” diye gürledi von Meşale.

“O da kazaydı!” dedi Wiglaf. “Yemin ederim!”

Meşale sıklmaya devam etti. “Bu Zelnok,” dedi, “birrr büyücü mü?”

Wiglaf yine başıyla onayladı.

“Demek büyücü birrr büyü yaptı ve birrr, iki, üç, ejderrrhaya dönüştünüz, öyle mi?” diye sordu von Meşale.

Başını sallamaktan midesi bulanmaya başlamıştı Wiglaf’ın.

“Bunlarda bir sorun olduğunu biliyordum!” diye haykırdı Madam Ejderova.

Meşale çok neşeliydi. “Karrrdeşlerrrim Pinwickli Wiglaf’ın, dünyanın en hain, en kötü ejderrrha avcısının EAO’da tutsak olduğunu duyana kadarrr bekleyin!” diye bağırdı. “Onlarrrı çağır racam; hepsini! 3,682 tane! Burrrraya geldiklerrrinde nasıl eğlenecez ama!”

9. BÖLÜM

EAO zindanı sıcaktı. Pas ve küf kokuyordu. Oldukça yukarıda demir parmaklıklı küçük bir penceresi vardı. Wiglaf tabak büyüklüğünde bir örümceğin duvara tırmandığını gördü.

Demir kelepçeler Wiglaf'ın bacaklarını acıyordu. Daha da kötüsü, ağzına bir tıkaç bağlamışlardı. Ah bir parçasını dişlerinin arasına alabilseydi! Belki kemirerek kurtulabilirdi.

Erica ve Angus da hücrenin karşı duvarına zincirlenmişlerdi. Erica tıkaçının arkasından homurdanıp duruyordu. Wiglaf, adını ağzından kaçırdığı için üzgün olduğunu söylediğini tahmin ediyordu. O da üz-

gündü. Hem de çok üzgün! Seetha'nın 3,683 çocuğunun ne korkunç şeyler yapacağını kim bilebilirdi ki?

İşte! Tıkacın ağzına kaymasını sağlamıştı. Kemirmeye başladı ve sonunda tıkaç ayaklarının dibine, yere düştü.

Wiglaf dudaklarını oynattı ve sonra çabucak şarkı söylemeye başladı: "Konlez! Konlez! Konlez!"

Minik bir mavi duman göründü. Bütün hücreyi doldurana kadar büyüdü. Wiglaf zor nefes alıyordu. Dumanın içinde Zelnok'un silüetini gördü. Büyücü sivri tepeli şapkasını çıkardı, ters çevirdi ve "Em!" diye bağırdı. Duman çabucak şapkanın içine dolup gözden kayboldu.

Zindan duvarına zincirlenmiş üç ejderhayı görünce, büyücünün gözleri iri iri açıldı.

"Beni ejderhalar mı çağırdı?" diye bağırdı.

"Benim, Wiglaf. Kanat büyünü karıştırmıştın, hatırladın mı?"

“Ah, Wagloof!” dedi Zelnok. “Şimdi hatırlıyorum.”

Wiglaf zincirlerini şakırdattı. “Bizi buradan çıkarıp eski halimize döndürebilir misin?” diye sordu. “Ve çabuk ol! Beni yemek üzere buraya yaklaşan 3,683 ejderha var!”

“O kadar çok mu?” Zelnok düşünceli bir tavırla parmaklarını çenesine vurdu. “Buldum. Önce, sizi zincirlerinizden kurtaracağım.” Zelnok cüppesinin kolundan asasını çıkardı ve şarkı söylemeye başladı:

“Asam sallansın!”

Büyücü asasını sırayla üç ejderhaya doğru salladı.

“Gözlerim bağlansın!”

Zelnok gözlerini burnunun ucuna dikey olarak yüzünü sırayla her birine döndü.

“Karşımdaki her şey küçülsün!”

Zelnok ona büyü yaptığı her seferinde olduğu gibi Wiglaf midesinin bulandığını hissetti. Sonra zincirlerin kayıp çözüldüğünü fark etti. Zelnok şarkı söylemeyi kesti.

Wiglaf zindana bakındı. Ne kadar büyük olduğunu hiç fark etmemişti. Büyücü neredeydi? Neden hücrenin ortasında bir çift devasa ayakkabı duruyordu?

“Wagloop?” diye bir ses gürledi, yukarılardan bir yerden. Bir hayli yukarıdan. Wiglaf başını kaldırıp baktı ve büyücünün başının üzerinde bir dağ gibi yükseldiğini gördü.

“Wigi!” Gümüş rengi pullarla kaplı bir ejderha ona doğru koştu. “Zelnok bizi küçülttü!”

Hemen arkasında mavi bir ejderha duruyordu. “Kertenkele kadar kaldık!”

“Zelnok!” diye bağırdı Wiglaf. “Yine mi?”

“Ne?” diye gürledi büyücü. “Yine büyümün ters gittiğini mi söylüyorsun? Böyle bir şey yok. Olmasını istediğim şey oldu. Zincir koparma büyüsü çok daha karmaşık. Eğer o büyüyü yapsaydım, hâlâ zincirli olurdunuz ve bu da sizin için kötü olurdu. Çünkü kori-

dordan gelen ayak seslerini duyuyorum. Ben gidiyorum, Wuglop, iyi şanslar!”

Bir ışık patlamasıyla büyücü gözden kayboldu.

Ayak seslerini Wiglaf da duymuştu. Bir sürü. Bir ejderha ordusu yaklaşıyordu! Ses giderek yaklaştı, yaklaştı.

Minik ejderhalar birbirlerine bakarken korkudan oldukları yerde donup kalmışlardı. Ejderhaların hırıltısını duyuyorlardı.

“Bir fare deliği!” diye bağırdı Wiglaf. “Çabuk!”

Üçü birlikte duvardaki bir deliğe doğru koşular. Tam zamanında! Angus tam kuyruğunu karanlık mağaranın içine çekmişti ki zindan kapısı gıcırdayarak açıldı.

“Ne?” diye bağırdı von Meşale. “Ama burrrradaydırrr. Nerrreye gittilerrr?”

Wiglaf, Angus ve Erica birbirlerine sokuldular. Fare deliğinden görebildikleri tek şey, düzinelerce ejderha ayağıydı. Drigon’un homurdandığını duyular.

“Acaba büyücüyü mü çağırırdılarrr?” dedi von Meşale. “Farrrk etmez, uzakta olamazlarrr. Onlarrrı mutlaka bulacağız!”

Ejderha ayaklarının gümbürtüsü uzaklaşırken, Wiglaf olduğu yerde durup dinledi. Derin bir nefes alıp verdi. Rahatlamıştı. Meşale ile bir kez daha karşılaşmaktan kurtulmuştu. Ama tekrar karşılaşacaklarını biliyordu.

“Ahhh!” diye bağırdı Angus ve fare deliğinden dışarı fırladı.

Wiglaf olduğu yerde döndüğünde, üç büyük farenin kendilerine baktığını gördü.

“Onları yenebiliriz!” diye bağırdı Erica.

“Ah, hey, hayır,” dedi farelerin en büyüğü. “Savaşmak istemiyoruz.”

“Ah, güzel,” dedi Wiglaf. “Biz de istemiyoruz.”

“Yanınızda hiç kırıntı var mı?” diye sordu ikinci fare.

“Üzgünüm,” dedi Wiglaf. “Dinleyin, buradan çıkmamız gerek. Saklanmamıza izin verdiğiniz için teşekkürler.”

“Sorun değil,” dedi en küçük fare. “İyi şanslar!”

“Pencere!” diye bağırdı Erica. “Demirlerin arasından uçup çıkacak kadar küçüğüz!”

Wiglaf ve diğer minik ejderhalar kanatlarını açıp çırpmaya ve zindan penceresine doğru yükselmeye başladılar. Çok geçmeden dışarı çıkmışlardı. Bir an orada havada asılı kalıp kendilerini topladılar.

“EAO’ya geri dönelim,” dedi Angus.

“Ama çok küçüğüz,” dedi Erica. “Bu sonsuza dek sürebilir.”

“Bakın!” diye bağırdı Wiglaf, Kızkardeş yaklaşırken; neredeyse üç minik ejderhayı ezecekti.

“Oh, oh, oh!” diye bağırdı, son anda onlara çarpmamak için dönerken. Kanatlarını yavaşça çırparak havada asılı durdu. “Hey, çocuklar! Amma küçülmüşsünüz!”

“Biliyorum,” dedi Wiglaf. “Dinle, Kızkardeş...”

Ama Kızkardeş dinlemiyordu. Uçuş Dersi’ndeki diğer ejderhalara sesleniyordu. “Hey, çocuklar!” diye bağırdı. “Bakın! Hızlıkanat, Gümüşpırlıtısı ve Yanardöner burada!”

“Kızkardeş, hayır!” diye bağırdı Wiglaf.

Ama yerdeki bütün ejderhalar duymuştu; Ace Kertenkele dahil.

“Yakala onları, Kızkardeş!” diye bağırdı Ace. “Onlar gerçek ejderha değil, kılık değiştirmiş ejderha avcıları!”

“Ah, Ace, dalga geçiyor olmalısın,” dedi Kızkardeş.

“Şaka değil!” dedi Ace. “Fırsatını bulur bulmaz seni öldürürler. Onları esir aldık ama zindandan kaçtılar. Haydi, çocuklar,

yakalayalım onları!” Dev kanatlarını açıp havalandı. Öğrenciler de onu izlediler.

“Vay canına!” dedi Kızkardeş. “Beni kandırdılar.”

Üç minik ejderha korkuya kapılmış bir halde kaçıştılar. Ace ve sınıfındaki bütün öğrenciler peşlerine takılmıştı. Wiglaf, Angus ve Erica’yı kaybetti. Kanat kasları ağrıyordu. Yorulmuştu. Bunu daha ne kadar sürdürebilirdi?

Wiglaf, yanıp sönen ibiğinin “Gelin de beni yakalayın!” diyen ışıklı bir tabela gibi olduğunu biliyordu. Bir yere inmek zorundaydı. Saklanmalıydı. Ama nereye?

Aniden, nereden geldiği belli olmayan pençeler onu kavrayıverdi. Yakalanmıştı! Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Pinwickli Wiglaf artık tarih olmuştu!

Ejderha yere indi. Pençesini gevşetti. Wiglaf yine nefes alabiliyordu. Başını kaldırıp baktı.

“Kızkardeş!” dedi zorlukla.

“Evet,” dedi Kızkardeş. “Benim. Size güvenmiştim!”

Wiglaf, Erica ve Angus'un da diğer pencede olduğunu gördü.

“Bizi ele verme, Kızkardeş,” diye yalvardı Wiglaf. “Biz ejderha avcılarıyız, doğru. Ama ejderhaları öldürmek istemiyoruz... sen bizim arkadaşımızsın.”

“Bu doğru mu?” diye sordu Kızkardeş, şüpheyle.

“Kesinlikle!” dedi üç minik ejderha, hep bir ağızdan.

“Şey... arkadaş arkadaşdır. Gerisi fark etmez. Bu kümeden çıkmayın, çocuklar.”

Kızkardeş, onları kümes tavanının deliklerinden birine bıraktı. “Sizi almaya geleceğim.”

“Teşekkürler, Kızkardeş!” diye seslendiler arkasından, Kızkardeş dışarı çıkarken.

“Zelnok’u çağıracağım,” dedi Wiglaf.

“Unut bunu,” dedi Erica. “Ben doğruca tepeye çıkacağım. Başbüyücü Zizmor’a. İhtiyacımız olan kişi o.” Hemen şarkıyı söylemeye başladı: “ROMZİZ! ROMZİZ! ROMZİZ!”

10. BÖLÜM

Kümesin içinde kızıl bir duman belirdi. Tavuklar çılgın gibi gıdaklayarak oradan oraya koşuşmaya başladı. Üç minik ejderha, büyücülerin en güçlüsünü karşılamak için tüneklerinden aşağı uçtular.

Dönüp duran kızıl dumanın ortasından bir... bebek çıktı! Üzerinde bir kızıl büyücünün cüppesi ve başında da kendisine çok büyük gelen bir şapka vardı. Başparmağını emiyordu.

Wiglaf zorlukla yutkundu. "Zizmor?" dedi. "Bu sen misin?"

"Gaaa! Gıı!" dedi bebek, küçük ejderhalara bakarak. Peşlerinden koştu ve tombul eliyle Wiglaf'ı yakalayıp sıkmaya başladı.

“Dur!” diye bağırdı Wiglaf. “Nefes alamıyorum!” Yani 3,683 ejderhadan bir bebek tarafından öldürülmek için mi kaçıyordu?

“Bırak onu, bebek!” diye seslendi Erica.

“Hayır!” diye bağırdı bebek Zizmor, neşeyle. “Hayır! Hayır! Hayır!”

Aniden, mavi bir duman belirdi. İçinden Zelnok çıktı.

“Siğiller ve benler adına!” diye bağırdı. “Ne zamanlama! Onu çağırdığınızda, Zizmor’un üzerinde büyü bozma büyüsü yapmak üzereydim.” Büyücü cüppesinin cebinden büyük kırmızı bir lolipop çıkardı ve Zizmor’a uzattı. Bebek şekeri iştahla kaparken Wiglaf’ı düşürdü.

Wiglaf kanatlarını çırparak ibiğini düzeltti. “Büyüyü hepimizin üzerinde yapabilir misin, Zelnok?” diye sordu. “Burada başımız büyük dertte.”

“Neden olmasın?” dedi Zelnok. “Zizmor’un yanında durun. Grup büyüsü yapacağım.”

Ejderhalar bebek Zizmor'un yanına koştular.
Zelnok boğum boğum parmaklarını uzat-
tı ve şarkı söylemeye başladı:

*"Büyümden önce nasılsanız, yine öyle
olasınız,*

*Ondan geriye saymayı bitirdiğimde, başa
dönesiniz!*

On!

Dokuz!"

Wiglaf başının döndüğünü hissetti.

"Sekiz!

Yedi!

Altı!"

Vücudunun büyüyüp biçim değiştirdiğini
fark etti.

"Beş!

Dört!

Üç!

İki!

Bir!"

Wiglaf sarsıldı. Aşağı baktı. Kolları vardı.
Elleri. Ayakları. Yine insan olmuştu. Angus

ve Erica da normale dönmüşlerdi. Arkalarında yaşlı, uzun boylu, beyaz sakallı Zizmor duruyordu.

“Ah, yine ben oldum!” diye haykırdı Zizmor. Diğer büyücünün sırtına vurdu. “Zelnok, bir dahaki Büyücüler Komitesi toplantısında, senin...”

“Konuşma yapmamı mı istiyorsun, Ziz?” dedi Zelnok, hevesle. “Büyü bozma büyüsünü nasıl yaptığımı anlatmamı mı istiyorsun?”

“Temizlikten sorumlu olmanı istiyorum,” dedi Zizmor. “Aklıma daha iğrenç bir iş gelmiyor!”

Zelnok’un yüzü asıldı. “Evet, İnanılmaz Olan,” diye mırıldandı. “Nasıl istersen.”

“Gidelim buradan,” dedi Zizmor. “Hazır mısınız, Zelnok?”

“Hazırım, Şef,” dedi Zelnok.

“Bekleyin!” diye bağırdı Wiglaf. “Durun! Bizi de götürmelisiniz!”

Ama kendini yoğun bir kırmızı ve mavi dumana bağırırken buldu. Büyücüler gitmişti.

Dağılan dumanın arasında bir ışık görün-
dü. Kümesin kapısı açıldı ve Kızkardeş içe-
ri girdi.

“Pekâlâ, çocuklar, işte planımız,” diye fı-
sıldadı.

Ama bir kelime daha edemedi, Madam
Ejderova içeri daldı. Wiglaf, Erica ve An-
gus’a baktı. “Zavallı küçük şeyler,” dedi.

Arkasında, açık kapıda, Wiglaf EAO şa-
tosunun avlusunda binlerce ejderhayla dolu
olduğunu gördü. Bunlar Seetha’nın çocuk-
larıydı!

Madam kapıyı kapadı. Üç küçük ejderha
avcısına baktı. “Ejderha avcıları ejderha al-
tınlarını çalar,” dedi, alçak sesle. “Bana si-
zinkin neredede olduğunu söyleyin. Çabuk!
O haydutlar sizi ele geçirmek için kapıyı
kırmadan önce!”

“Biz... bizimki yanımızda değil,” dedi
Wiglaf. Kendilerini şatonun avlusundan
uzak tutacak herhangi bir konudan ko-
nuşmaya hevesliydi. Ama bir büyücü bizi

ejderhalara çevirmeden önce, Keşiş Heri'nin Kulübesi'ne gidiyorduk. Okul müdürümüz için Anında Altın Seti'ni alacaktık.”

“Anında ne seti?” dedi Madam.

“Bir simya seti,” dedi Erica.

“Normal ev eşyalarını altına çeviriyor,” diye açıkladı Angus.

Bayan Ejderova'nın pullu kaşları yukarı kalktı. “Altına mı?”

Wiglaf başıyla onayladı. “Sadece bu hafta için Anında Altın Seti'ni bedavaya alabilirsiniz.”

“Özel bir teklif,” dedi Angus.

“Bir hafta sonra, memnun kalmazsanız,” diye araya girdi Erica, “hiçbir soru sorulmadan seti iade edebilirsiniz.”

Madam Ejderova düşünceliydi. “O setlerden bir tane de kendime alabilirim.”

“Size bir tane getirebiliriz,” dedi Wiglaf.

“Gerçekten mi?” Madam’ın gözleri parladı.

“Hemen gitmemiz gerek,” dedi Wiglaf.

“Kızkardeş,” dedi Madam. “Onları Keşiş’in kulübesine götür. Çabuk! Teklifin süresi dolmadan bunu yapmanız gerek! Düşünsenize, bir haftada bütün şatoyu altına çevirebilirim!”

Wiglaf, Erica ve Angus, Kızkardeş’in sırtına bindiler. Kızkardeş onları dağ tepelelerinden geçirirken sıkı sıkı tutundular. Wiglaf, bir ejderhaya binmenin onlardan biri olmaktan daha eğlenceli olduğunu düşündü.

“Bu koku da ne?” diye sordu Angus, uçuş devam ederken.

Wiglaf aşağı baktı. Altlarında küçük bir kulübe vardı ve önünde uzun bir kuyruk oluşmuştu.

“Heri’nin kulübesi!” diye bağırdı.

Ejderha alçalarak indi.

“Biliyor musunuz, çocuklar, seti almak için kendim gidemem,” dedi Kızkardeş. “Herkes paniğe kapılıp kaçar.”

Wiglaf, Angus ve Erica sıraya girerken, Kızkardeş Hiçbiryer Bataklığı'nın sınırında onları bekledi. Heri'nin kulübesine yaklaştıkça koku kötüleşiyordu.

Sonunda kirlî ve dağınık saçlı keşişin önünde durma sırası onlara gelmişti.

“Ne istiyorsunuz?” diye sordu Heri. Nefesinin kokusu yüzünden neredeyse onları bayıltacaktı.

“İki Anında Altın seti istiyoruz, lütfen,” dedi Wiglaf.

“İşte birincisi,” dedi Heri. Angus kutuyu Kızkardeş'e götürürken, Wiglaf ve Erica, Heri'nin diğer seti getirmesini beklediler. Ama tam seti onlara vermek üzereyken, bir gonk çaldı.

“Ah, süre doldu!” dedi Heri. “Özel Teklif sona erdi.”

Kuyrukta bekleyen herkesten güçlü bir uğultu yükseldi.

“Seti yine de alabilirsiniz,” diye seslendi Heri. “Ama parasını ödemeniz gerek.”

“Mordred bir set istiyor,” dedi Wiglaf.
“Ama parasını hayatta ödemez.”

“Ah, yaptığı altınla parasını ödeyebilir,” dedi Erica. “Alacağız,” diye ekledi, Heri’ye dönerek.

Wiglaf ve Erica bataklığın sınırına geldiler. Angus, Madam’ın Anında Altın Seti’ni Kızkardeş’in sırtına bağlamayı başarmıştı.

“Görüşürüz, çocuklar!” dedi Kızkardeş. “Bir gün yine bizi görmeye gelecek misiniz?”

“Bu çok tehlikeli olur,” dedi Wiglaf. “Meşale beni arıyor.”

“Hey, belki Taksi, Dikenibik ve ben sizi görmeye geliriz,” dedi Kızkardeş.

“Bu da tehlikeli olur,” dedi Wiglaf. “Bizimki Ejderha Avcıları Okulu.”

“Pekâlâ, çocuklar,” dedi Kızkardeş. “Sarı nırım zamanı geldiğinde görüşeceğiz!” Kanatlarını açtı ve havalandı. Wiglaf, Angus ve Erica, gözden kaybolana kadar Kızkardeş’in arkasından baktılar.

“Sıçanlar adına!” dedi Angus. “Bizi okula geri götürmesini istemeliydik!”

Erica homurdandı. “Neden bunu düşünemedik ki? Şimdi yürümek zorunda kalacağız.”

Wiglaf seti aldı. Beklenmedik şekilde hafifti. “Gidelim,” dedi.

Kara Orman'ı geçerlerken hava karardı. Üçü bütün gece yürüdüler. Gün ışıırken EAO'ya ulaştılar. Wiglaf yorgunluktan ve açlıktan ölüyordu; geri dönmek çok güzeldi.

Şato avlusu ne kadar da küçük görünüyordu! Mordred'in ofisine geldiklerinde, Angus kapıyı vurdu. “Mordred Amca!” diye seslendi. “İşte Anında Altın seti!”

Kapı ardına kadar açıldı. “Nerede kaldınız?” diye gürledi müdür. Kutuyu yeğenin elinden kaptı ve kapağını yırtıp açtı.

Wiglaf, Anında Altın Seti'nin neye benzediğini görmek için sabırsızlanıyordu. Mordred kutunun içinden büyük bir tüp ve bir kese çıkardı.

“Anında Altın bu mu?” diye bağırdı Mordred.

Wiglaf, tüpün üzerindeki etikette *ZAMK* yazılı olduğunu gördü. Kesenin üzerinde ise *ALTIN SİMİ* yazıyordu. Mordred kesenin iplerini çözüp avucuna birkaç sim tanesi döktü.

“Bu simya seti filan değil!” diye bağırdı Mordred. “İşe yaramaz dolandırıcı! Bu da ne?” Kutunun içinden bir parça parşömen çıkardı. “Bu bir fatura mı?” Okurken gözleri korkuyla açıldı. “Heri'ye üç parça altın borcum olduğunu ve bu haftanın sonuna kadar ödemediğim takdirde köpeklerini üzerime salacağını söylüyor!”

Mordred üç ejderha avcısına öfkeyle baktı.

“O altını siz içinüz kazanacaksınız!” diye bağırdı. “Hemen mutfağa! Yıkanmayı ve

ovulmayı bekleyen dağ gibi bulaşıklar var.
Çabuk! Gidin! Gidin!”

Wiglaf, Erica ve Angus dönüp müdürün ofisinden çıktılar.

“En azından kahvaltıya yetiştik,” dedi Angus. “Oraya ilk ben gideceğim!”

“Asla,” dedi Erica, koşmaya başlarken.

Wiglaf da koşmaya başladı. Bu okula geldiğinden beri ilk kez Tava'nın sahanda çırpılmış yılanbalığını yemek için sabırsızlanıyordu.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent and reliable data collection processes to support effective decision-making.

3. The third part of the document focuses on the role of technology in data management and analysis. It discusses how modern software solutions can streamline data collection, storage, and reporting, thereby improving efficiency and accuracy.

4. The fourth part of the document addresses the challenges associated with data management, such as data quality, security, and privacy. It provides strategies to mitigate these risks and ensure that data is used responsibly and ethically.

5. The fifth part of the document concludes by summarizing the key findings and recommendations. It stresses the importance of ongoing monitoring and evaluation to ensure that data management practices remain effective and up-to-date.

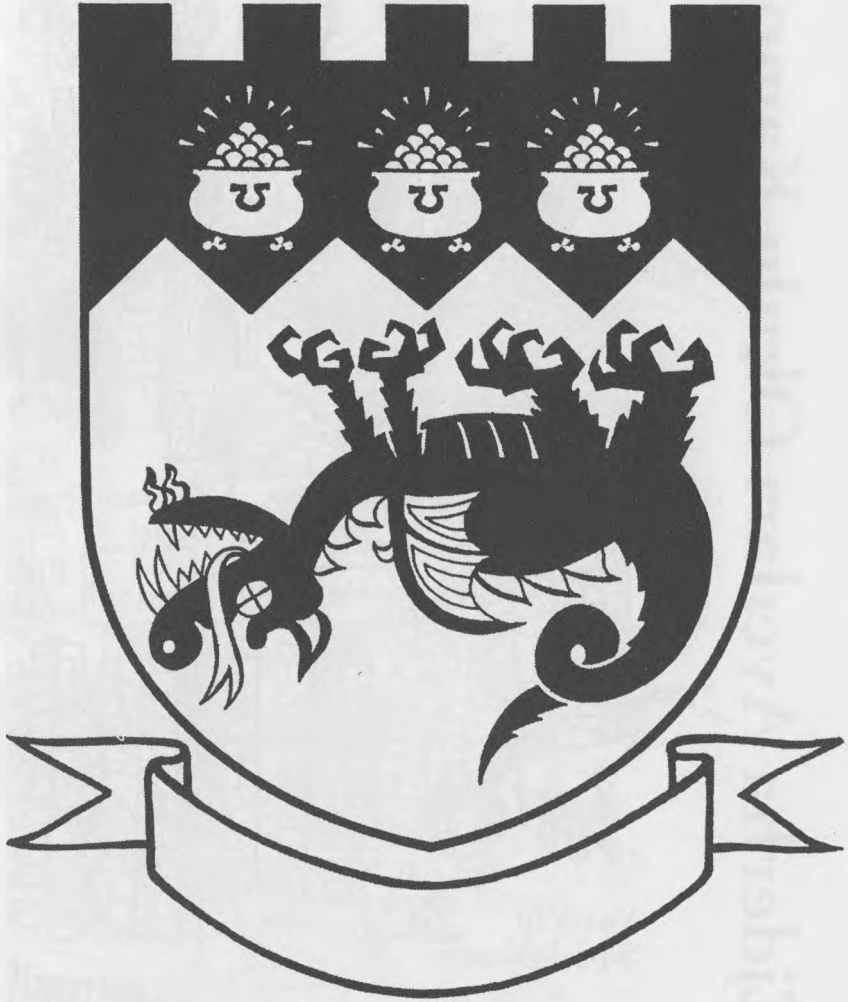
6. The sixth part of the document provides a detailed overview of the data collection process, including the identification of data sources, the design of data collection instruments, and the implementation of data collection procedures.

7. The seventh part of the document discusses the various methods used for data analysis, such as descriptive statistics, inferential statistics, and regression analysis. It explains how these methods can be used to interpret and draw conclusions from the collected data.

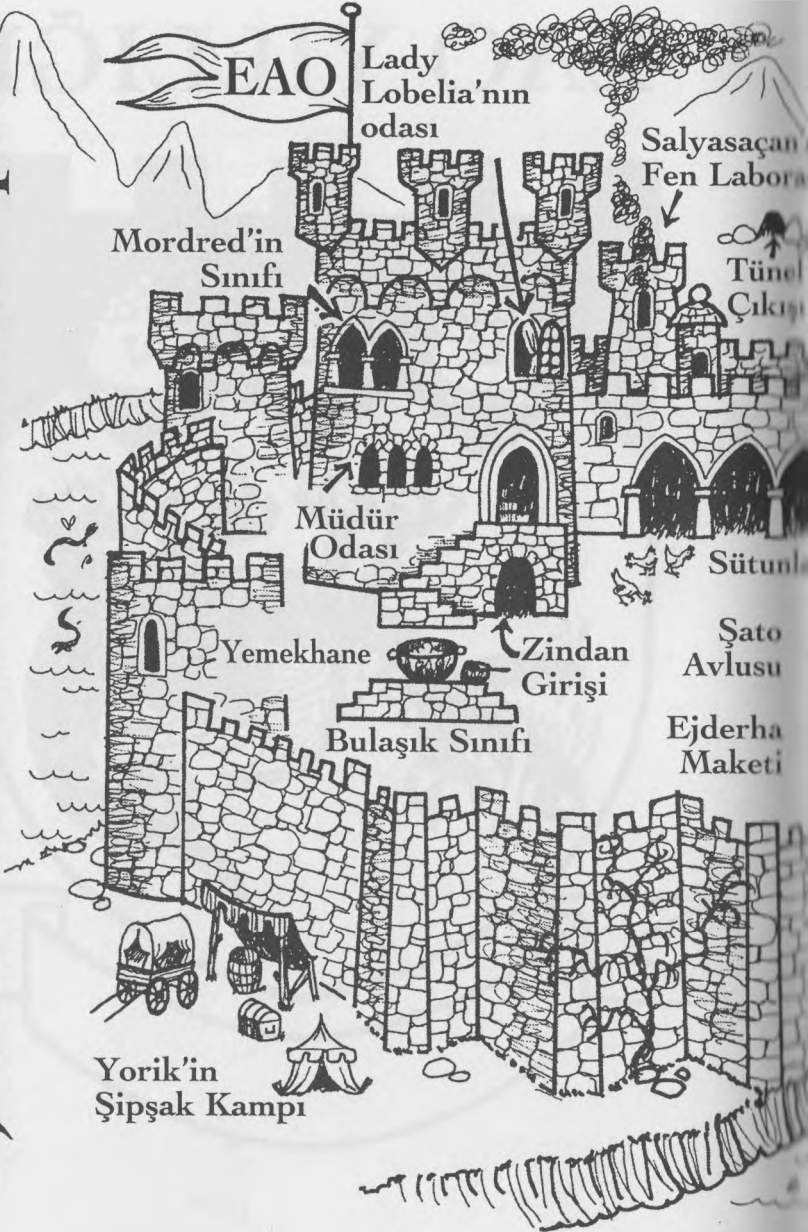
8. The eighth part of the document focuses on the importance of data visualization in presenting complex information in a clear and concise manner. It discusses various visualization techniques, such as bar charts, line graphs, and pie charts, and their applications in data analysis.

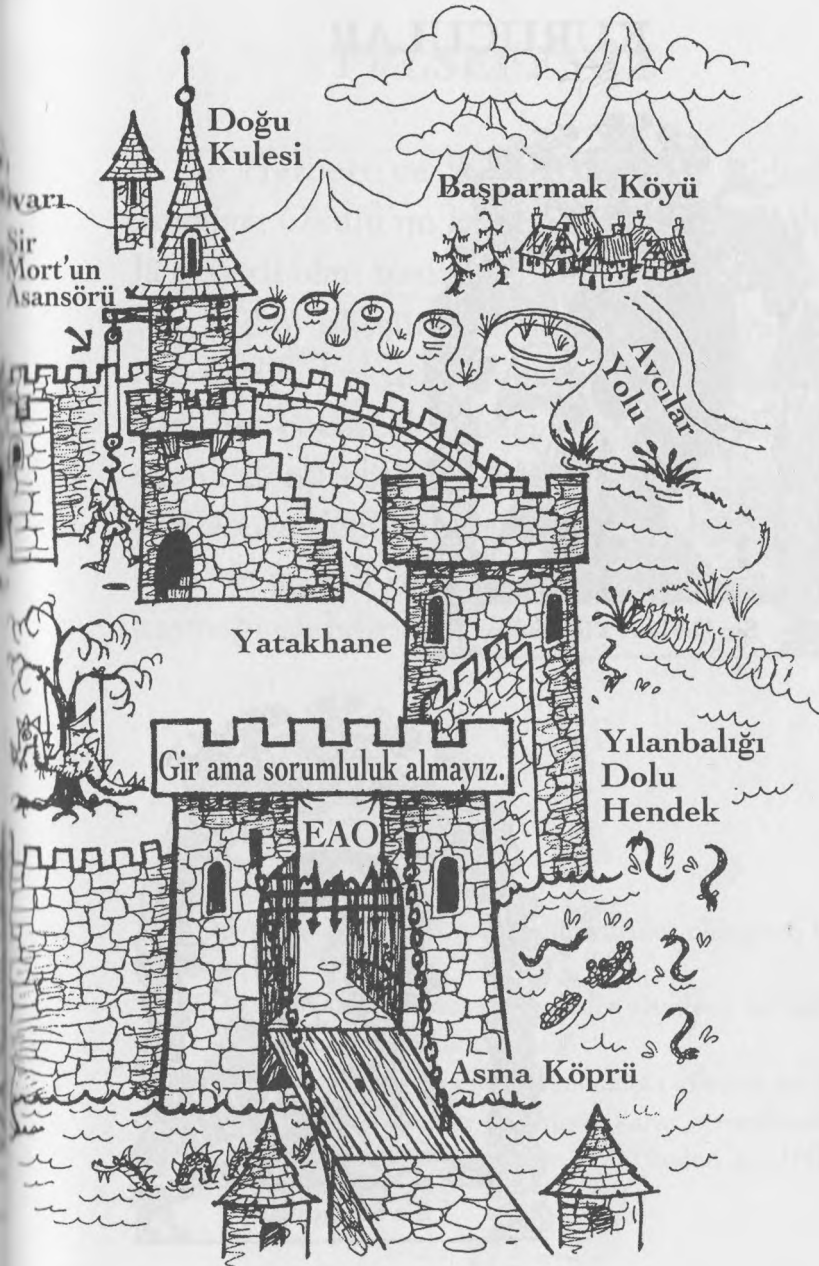
9. The ninth part of the document provides a comprehensive overview of the data management process, from data collection to data analysis and reporting. It emphasizes the need for a systematic and organized approach to ensure the integrity and reliability of the data.

EAO YILLIĞI

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

Doğu Kulesi

Başparmak Köyü

Avcılar Yolu

Yatakhane

Gir ama sorumluluk almayız.

EAO

Yılanbalığı Dolu Hendek

Asma Köprü

KURUCULAR

FELSEFEMİZ

Sir Herbert ve Sir Sınavçakan Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, ayakları içe dönük, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. EAO'da geçen dört yıldan sonra delikanlılar sonunda hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler. * ** ***

* EAO'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** EAO, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

OKUL MÜDÜRÜ

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman

olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce CMLXXIV yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Nasıl tanınır: Uyuz Mordred.

Hayali: Kucak dolusu altın.

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok.

Sırrı: Taşfırın Erkeği Mordie takma adıyla çamur güreşi yaptı.

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Lady Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. CMLXXIX'de Lobelia yaşayan en kıdemli Şövalye olan Sir Scabpicker III ile evlenmişti. Lady ünvanını da o zaman kazanmıştı, fakat –ne yazık ki!– kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayıp bitirmişti. Lady Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Orta Çağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Lady Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uyumlu giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler.

ÖĞRETMENLER

Sir Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiştir.

Nasıl tanınır: Kaçık.

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Hayaliyle alakası yok.

Sırrı: Hatırlamıyor.

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek.

Koç Wendell Plungett

Plungett EAO'da Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbir Yer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti.

"Kalas gibiyimdir!" dediği biliyor. EAO'da çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, Şişleme Antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve Özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adında pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dev

EAO'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir? Ailesi birkaç nesildir şekerlik yapan Dev'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dışsız bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yaz-

manın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Nasıl tanınır: Birader.

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar.

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar.

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor.

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına maniler yazmak.

Profesör Salyasaçan

Profesör Salyasaçan, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Salyasaçan'ın öğrencileri:

- a) Profesör Salyasaçan'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

MEMURLAR

Tava

Tava'nın nasıl EAO'da aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Lady Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir Allah'ın kulu bile çıkmamış.

Nasıl tanınır: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak.

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir.

Sırrı: Arasına şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor.

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı.

Yorik

Yorik EAO'da İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorik, "Külkedisi"ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. "Üç Ayı" masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi. Mordred'in onu gördüğü gece Aylar yolunda ayı kılığında dolaşmış. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Nasıl tanınıyor: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

ÖĞRENCİLER

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Cebinde hâlâ bekleğinden kalma bez parçası taşıyor.

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi; Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu.

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: Erhaba-may, aisy-day!

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak.

Angus du Pangus

Mordred ve Lady Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya "Ben sizlerden biriyim!" ya da "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. sınıf öğrencisinin güçlü bir ejderha avcısı olabilmesi mümkün müdür? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: EAO'daki yemeklerde daha çok çeşit.

Gerçek: Yılan balığı, yılan balığı, yılan balığı!

Ders dışı faaliyetler: EAO Mutfak Kulübü'nün Başkanı; Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Pişirmenin 101 Yolu kitabını yazmak.

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf çocuğunun durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sir Mızrakkafa'nın yakın dostları mı? Gerçekten de Ta-va ona Temiz Tabaklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi?

Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu.

Ders dışı faaliyetleri: Sir Mızrakkafa'yı Sevenler Kulübü; Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, EAO Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: EAO'yu devir almak.

Cesur Balyoz

Balyoz için bu önemli bir yıl. Balyoz EAO'daki 1. sınıfın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Balyoz! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Balyoz'dur. O size kafeteryanın yılan balığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Salyasaçan'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı pratikleri.

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi.

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha şişleyicileri hazırlık sınıfına geçmek.

REKLAMLAR

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir.

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papağana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz, ama yılanbalığı servisimiz yok.